

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 10 / CJQD / 29.05.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CJQD\10CJQD\

Fitxer 10CJQD1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Sessió 10, dijous 29 de maig de 2025

Presidència de l'I. Sr. Andrés Garcia Berrio

Sessió 10 de la CJQD

La sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica (CJQD) s'obre a ****. Presideix Andrés Garcia Berrio, acompanyat del vicepresident, Francesc de Dalmaes i Thió, i del secretari, Antoni Poyato Rodríguez. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Judith Alcalá González](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Rosa Maria Ibarra Ollé](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella](#) i [Chica](#), [Agustí Colomines](#) i [Comanys](#) i [Isaac Padrós](#) i [Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera](#) i [Marín](#), [Ester Capella](#) i [Farré](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana](#) i [Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del president del Consell de l'Advocacia Catalana davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar sobre la situació de la justícia (tram. 357-00272/15).
2. Compareixença de Jesús M. Sánchez García, degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar sobre la situació dels jutjats de Barcelona (tram. 357-00271/15).
3. Proposta de resolució sobre la promoció i el garantiment de l'ús del català a l'Administració de justícia (tram. 250-00273/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 68; esmenes: BOPC 186, 12).
4. Proposta de resolució sobre l'ampliació del nombre de jutjats i de fiscals (tram. 250-00274/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 69; esmenes: BOPC 186, 13).
5. Proposta de resolució sobre la protecció del personal funcionari i laboral dels serveis penitenciaris davant les agressions sexuals (tram. 250-00275/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 154, 70).
6. Proposta de resolució sobre la creació d'un grup de treball sobre el millorament del sistema penitenciar (tram. 251-00001/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació.

El president

Bona dia. Iniciem la sessió del dia d'avui de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica.

En primer lloc, tenim en el punt... Bé, en primer lloc, hi ha substitucions, disculpeu?

Grup Parlamentari de Junts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Anunciem la substitució, en lloc del diputat Agustí Colomines i Companys, tenim la diputada Carme Renedo.

Gràcies.

El president

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialistes?

Lídia Ferré Ferré

Sí, president. Naltres anunciem la substitució de Rosa Maria Ibarra i Judit Alcalá per Neus Comes i l'Eva Candela. *(Veus de fons.)* La Neus Comes. I a la Judit Alcalá, l'Eva Candela.

El president

D'acord, moltes gràcies.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, perdó. Només dir-li que el meu company Sergi Macián vindrà per exposar els punts cinquè i sisè de l'ordre del dia.

El president

D'acord, així ja queda anunciat. Moltes gràcies.

Compareixences

357-00272/15 i 357-00271/15

Llavors, substanciem de manera conjunta el punt número 1 i el punt número 2, que són la compareixença del president del Consell de l'Advocacia Catalana davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per informar sobre la situació de la justícia, l'excel·lentíssim senyor Joan Martínez García. I la compareixença de Jesús María Sánchez García, degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar també sobre la situació de la justícia, sobre la situació dels jutjats de Barcelona. En aquest cas, l'excel·lentíssim senyor Jesús María Sánchez García.

Moltes gràcies, tenen la paraula per un temps consecutiu de quinze minuts cadascun, i després doncs ja serà el temps dels grups parlamentaris, per un temps de cinc minuts.

(Veus de fons.)

Joan Martínez Garcia (president del Consell de l'Advocacia Catalana)

Moltes gràcies, Jesús. Bé, en primer lloc, agrair, sincerament, la invitació a comparèixer avui davant d'aquesta comissió i agrair també, doncs, que m'acompanyi el degà del Col·legi d'Advocacia de Barcelona, al qual faig també extensiu el meu agraïment.

Abans d'entrar en els punts concrets que volia tocar, volia posar en valor una mica el camí recorregut fins ara, no? Per exemple, amb l'anterior Govern, vull també destacar que amb la Gemma Ubasart vam aconseguir un acord pioner a tot l'Estat espanyol, com era, precisament, la introducció d'ordinadors portàtils a les presons. Això era una fita en un principi difícil d'aconseguir.

Ho vam aconseguir i ara és una cosa que ja s'està normalitzant, i això el que guanyem és, sobretot, en qualitat a les assistències, sobretot, a les persones que estan internes o que estan, sobretot, en recintes preventius i han de #(7.00). El fet de poder entrar amb tota la informació en un ordinador, poder veure els vídeos, visualitzar-los, el que després es veurà a la vista oral, ens va semblar que era un pas important i també bastant pioner a Catalunya. Normalment, portem bastant l'avançada respecte a la resta de l'Estat.

I també després vull posar en valor els pactes amb els que hem arribat amb el senyor Ramon Espadaler, amb l'actual Govern, assolint acords que representen, sobretot, una millora molt important, més important de les darreres dècades, amb aquests vuit milions d'euros. Encara estem lluny, estem lluny dels vint-i-tres que nosaltres en els nostres informes hem considerat que serien necessaris per començar o per tenir ja igualat una mica o dignificat el nostre torn d'ofici, i una feina també que s'ha de reconèixer que ja començava també amb la Lourdes Ciuró, a la que també li agraïm la feina feta.

Els acords que hem aconseguit ara, respecte a la mediació i la conciliació, introduir-los dins dels nostres torns d'ofici per poder començar a fer aquest desplegament o en previsió d'aquest desplegament de la llei d'eficiència processal.

Una aposta, entenem, decidida, no?, sobre aquest canvi de paradigma que ha de significar aquesta Llei 1/2025. Quan dic canvi de paradigma, simplement és que canviem, anem al que nosaltres sempre hem tingut en el nostre ADN, l'ADN de l'advocacia catalana i de la nostra ciutadania, que és la cultura del diàleg, que és la cultura de la pau.

I aquest requisit de procedibilitat és la plasmació per escrit, realment, del camí que hem d'anar. Hem d'arribar al pacte, hem d'arribar a no arribar als jutjats i, realment, passar els conflictes, portar, d'alguna manera, fora de la justícia. M'explico. De vegades, sembla que tinguem la justícia segrestada per la pròpia Administració de Justícia.

Aquest requisit de procedibilitat de vegades el que ens permet és obrir aquesta porta, aquesta finestra, aquest aire fresc dels jutjats perquè a la justícia també es pugui parlar, amb els nostres despatxos, amb els nostres col·legis d'advocats.

Això és una mica el que volia posar en valor abans de començar, i ara ja sí que entraré, directament, en matèria de les coses que ens estan preocupant com a Advocacia Catalana.

Primer de tot, el que més ens preocupa és la sobrecàrrega dels jutjats de violència contra la dona. A partir del mes d'octubre està previst que ja no només sigui el delictes contra la dona per part de la seva parella, sinó qualsevol tipus d'agressió sexual encara que no hi hagi una relació prèvia. També passaran pels jutjats de violència contra la dona.

Això ens porta un problema, perquè entenem que les ràtios que s'estan fent servir per part del Consejo General del Poder Judicial no són les correctes. No són les correctes perquè necessitem més jutjats de violència de gènere i no podem anar a la ràtio del detingut. No és el mateix tenir cinc, sis, set, vuit detinguts en un matí, que els pots, d'alguna manera, doncs solucionar amb certa celeritat. És a dir, pots començar a les deu i acabar a la una, pots haver tingut ja tots els detinguts fets.

Però en el cas de la víctima no és així. En el cas de la víctima has de fer una compareixença, les delegacions són més llargues, són més entretingudes. Si hi ha una ordre de protecció, s'ha de fer una compareixença, la 544. S'ha de resoldre aquesta compareixença, s'ha de prendre declaracions als testimonis que es pugui

prendre, tota la pràctica laboral que es pugui fer en aquell moment per poder fer el judici ràpid. Això ens porta també forense, pericials i, definitivament, l'escrit del Ministeri Fiscal per fer aquesta compareixença de judici ràpid. Tot això amb una sola víctima, amb un tramitador. Això significa que una, dues, tres víctimes poden col·lapsar tranquil·lament un jutjat, que pots entrar a les nou del matí i pots sortir a les quatre o les cinc de la tarda.

No és la ràtio que s'està utilitzant pel Consejo General, que ells consideren que, ara, només ampliant el vint per cent de reforç, els jutjats de VIDO podran assumir tot el que comportarà les agressions sexuals, que, a més a més, tenen una tramitació totalment diferent. Perquè igual que pots col·lapsar, amb un tema de violència contra la dona pots col·lapsar un matí, l'agressió sexual et col·lapsa, pràcticament, mesos per tota la pràctica de prova que s'ha d'anar fent.

És a dir, que hi entra una altra càrrega diferent, amb el que entenem que s'ha de mirar des d'una altra perspectiva o s'ha de mirar des d'una altra ràtio, precisament, perquè el paper tot ho aguanta, però des dels jutjats després això no ho aguanta. I això ho patim no només els advocats, no només la pròpia Administració de Justícia, sinó, sobretot, la ciutadania i, sobretot, la víctima.

Si a això afegim, que ens vam assabentar per la premsa fa uns dies doncs que al jutjat de Lleida havien reforçat els temes de violència contra la dona, però que, alhora, absorbia i concentrava els de Balaguer i Cervera, ens estem trobant que, a més a més, tenim un problema addicional i és que l'advocat haurà de fer cinquanta quilòmetres per anar a assistir a la víctima i cinquanta quilòmetres de tornada, que pràcticament no li és ni rentable, ha de posar cèntims de la seva butxaca per poder atendre aquesta víctima. Però tenim la víctima que també ha de desplaçar-se aquests cinquanta quilòmetres. Clar, la llei té previst que sigui l'Administració qui s'encarregui de posar aquest transport. Això, inicialment, és un cost també addicional impressionant.

I quina serà la solució? Doncs, possiblement, sigui l'informe Metròpoli, que sigui que la víctima declararà des de les oficines de proximitat que es crearan en el futur o des dels jutjats de Pau.

Què passarà llavors? Doncs que tindrem que aproximarem a la víctima a una pantalla però l'allunyarem de la justícia.

Per què? Perquè nosaltres portem ja lluitant per tenir la primera assistència amb la víctima des del moment en què arriba a comissaria i això s'està complint. Quan veus la víctima en comissaria i li expliques com ha de fer la seva declaració, perquè hem de situar-nos, hem d'empatitzar, com està la víctima quan està fent la seva declaració. Per a ella és un bombardeig de dades.

Què fem com a advocats? Li endrecem com ha d'explicar les dades, com ha de comunicar el que li ha passat al jutge perquè ho pugui entendre o a la jutgessa perquè ho puguin entendre i sigui més efectiva la seva declaració i no es perdin, de vegades, en antecedents que no venen al cas, això ja ho trobarem després. Però és fonamental aquesta primera assistència a la víctima, aquesta primera comunicació a la víctima perquè pugui expressar després al jutjat, realment, i el jutge la pugui entendre perquè després és molt estricte. El molt estricte que tenim..., crec que hi ha cinc jutjats o cinc partits judicials, concretament, a Catalunya. Tenim Barcelona, tenim el partit de Granollers, Arenys de Mar i algun altre, que el setanta per cent, més del setanta per cent de les ordres de protecció és deneguen. I això és una cosa que també ens té molt molt preocupats.

Què passarà? Doncs que tindrem..., si tenim la foto, tenim la víctima en una pantalla, perquè, clar, l'advocat haurà d'estar a Lleida, perquè si té una víctima a Balaguer, una a Lleida i l'altra a Cervera, haurà d'estar juntament amb el jutge. Tenim la víctima en una pantalla i davant tindrem el jutge, tindrem el fiscal, tindrem l'advocat de la defensa, tindrem l'agressor i tindrem l'advocat de la víctima, estarà també allà. La víctima estarà sola.

És això el que estem buscant? Realment, el que estem fent..., li donem una proximitat física, realment, però, alhora, també ens trobarem que l'estem allunyant de la justícia, que és el que el protocol d'Istanbul no vol, i sobretot el que seria, doncs, la perspectiva de gènere, que em sembla que de vegades l'estem perdent. Això és un tema que ens preocupa realment.

Com la concentració –la concentració. Aquesta també es dona entre Vilanova i la Geltrú i Vilafranca del Penedès, perquè és que aquí els partits que eren més

complicats eren el de Granollers-Mollet, Cerdanyola-Sabadell, Rubí-Terrassa. El que no ens esperàvem de cap de les maneres és que això passés a Lleida, Balaguer i Cervera. I és aquesta concentració que sembla que s'està començant a donar, és una de les coses que ens té més preocupats.

La concentració també de serveis en les capitals. I ara vaig a parlar d'un tema que...

Fitxer 2

...al meu company Jesús li encanta, que és parlar de multireincidència.

La iniciativa del Col·legi d'Advocats de Barcelona es va parlar de la multireincidència i realment... *(Veus de fons.)* Perdó? *(Veus de fons. L'oradorriu.)* No, vull fer una cosa amb la que ens estem trobant també, que estem detectant des del segon, diguem-ne, el que seria el segon cinturó.

El fet que s'hagin creat, pensem, amb bon criteri, s'han creat més jutjats o es crearan més jutjats i més pressió policial per combatre la multireincidència a la ciutat de Barcelona, el que està fent és un efecte crida a la resta del territori. I amb això ja ens hi estem trobant.

Primer, el primer cinturó, que seria de Barcelona, que seria tota la part de Badalona, Santa Coloma, etcètera. Per què? Perquè van a delinquir, precisament, aquí. Això sí que ho absorbeix directament Barcelona.

Però quan passem al segon cinturó, Maresme, Vallès Occidental, Vallès Oriental, aquí tenim un problema, que, fins ara, al multireincident la policia li posava nom i cognoms, tots sabíem més o menys qui eren. Ara no, ara ens estan venint de Barcelona, però és que aquest efecte crida s'està estenent més, més enllà, s'està anant a altres províncies. És lògic, la pressió en un lloc fa que, d'alguna manera, efecte crida a la resta de partits.

És una cosa que estem detectant i que ens preocupa. Pensem que no sé si seran suficients la quantitat de jutges que es volen implantar o de jutjats que es volen implantar i la quantitat de policia que es vol posar. Parlem de 25.000 Mossos d'Esquadra cap a l'any 2030. No sabem si seran suficients, però estem realment preocupats perquè en tot aquest procés, mentre tot això s'implanta, el delinqüent, el

multireincident, ja està a Granollers, està a Mollet, està a Sabadell, està a Manresa i em comentaven que també a Girona, que es comencen a veure també per allà. És un dels temes també que ens té, realment, doncs preocupats.

La necessitat de desplegar amb recursos reals la llei d'eficiència processal. Nosaltres som partidaris de la llei. Considerem que la transformació de jutjat d'instància a tribunal d'instància, és a dir, la feina horitzontal a la feina vertical, més en cadena, pot ser bastant més efectiva, els criteris dels tribunals seran més unificats.

En tot això estem molt d'acord amb el requisit de procedibilitat, no insistiré, també hi estem d'acord. Ara, ens preocupa, sobretot, que hi hagi mitjans suficients perquè aquesta llei sigui efectiva. Perquè si no hi ha mitjans i no ens posem tots amb mitjans, i precisament mitjans econòmics i d'infraestructura, perquè hi ha alguns jutjats, ara s'estan visitant per part de la Conselleria, s'estan visitant tots els jutjats, i sí que hi ha jutjats que sí que podran assumir aquests canvis. Poso l'exemple de Granollers, tenen un gran edifici, plantes encara buides, espais, almenys els estudis ens diuen que sí. Però hi ha molts jutjats a tot Catalunya que això jo crec que serà pràcticament quasi impossible, no?, que aquesta modificació realment sigui eficient.

També volem una cobertura del torn d'ofici més àmplia. I aquí parlariem, ara, doncs de la situació de desemparament de menors i d'altres persones vulnerables, un tema que està bastant ara mateix en boga. Perquè entenem que volem que el tràmit administratiu que, actualment, no cobreix la llei d'assistència jurídica gratuïta, nosaltres intervenim en justícia gratuïta sempre que hi ha un conflicte, sempre que hi ha, perdó, un contenciós, a partir de llavors nosaltres podem intervenir, però amb el tràmit previ no, amb el tràmit administratiu no. I això és una reclamació també que estem fent.

O torns d'ofici, per exemple, com els de delictes d'odi, no? És un delictes que cada vegada va a més, el delictes d'odi. I ens passa, doncs, nosaltres considerem que hem de tenir una formació específica, i a més a més amb un torn específic. Primer, perquè és un delictes ja no contra una persona, sinó contra un col·lectiu, un col·lectiu que té una connotació, té una ètnia o unes preferències sexuals, el que sigui, perquè ens trobem que no estàs atemptant contra aquella persona, sinó contra el grup sencer.

Per això pensem que la persona que atén o que ha d'atendre aquestes assistències ha de ser una persona que tingui una formació específica. I a més a més, amb un torn d'ofici específic perquè sigui que, realment, aquests col·lectius vulnerables tinguin una passarel·la directa, precisament, a la justícia.

Una ampliació que, a més, considerem també que s'ha de fer amb una millor retribució. Ara parlaré de la retribució del torn d'ofici. Nosaltres amb els nostres informes, que a alguns grups ja us hem fet arribar, calculàvem que necessitàvem uns vint-i-tres milions d'euros, la quantia que nosaltres necessitem per començar, diguem-ne, doncs a tenir un torn d'ofici una mica ja més dignificat i una mica doncs més concorde als preus de mercat, lluny encara, però una mica més concorde.

D'aquests vint-i-tres milions, s'han aconseguit vuit milions, la qual cosa agraïm, jo ho he posat en valor en la meva introducció, però encara estem per sota, estem encara a quinze milions d'euros per poder arribar a tenir aquest punt perquè després ja puguem començar a parlar que tornem a ser capdavanters a la resta de l'Estat espanyol, com anys enrere havia estat.

Recuperar també els imports dels nostres serveis d'orientació jurídica. I aquí sí que m'agradaria posar-vos també, de forma numèrica, on estem. El 2010, els col·legis d'advocats cobràvem a 31,874 euros l'hora del servei d'orientació jurídica. Us ho explico, això és, simplement, doncs els serveis que tenim als jutjats, quan una persona necessita d'una..., perquè li han posat una demanda i ha de contestar, paralitzar un termini, o bé, ha d'interposar una demanda, llavors, tenim nosaltres els nostres advocats també que fan aquest servei.

El 2024 ha pujat dos cèntims. Des de 2010 a 2024 ha pujat a trenta-dos euros, que és el que s'està cobrant actualment. Hi ha un compromís d'apujar-ho set euros més, però encara això no s'ha realitzat. És a dir, durant tots aquests anys han pujat dos cèntims. Estem a un vint-i-sis per cent de bretxa entre el que estem cobrant i el que hauríem d'estar cobrant.

Però és que la quantia que solucionaria el problema és de 146.910 euros per tot Catalunya. Em sembla que la quantia és molt petita, si estem parlant dels pressupostos de la Generalitat. Són, simplement, aquests 146.000 euros, ens permetrien tenir un servei d'orientació jurídica, que és la nostra atenció, que és la

trinxera, directament, amb el ciutadà. Quan arriba el ciutadà, trepitja el jutjat i el primer que troba és l'advocat del SOJ, no? I allà és quan se li dona aquest servei. Dignificar aquest servei significaria, simplement, doncs aquesta partida.

I ara ja vaig acabant amb dos puntets. I un és, entenem també que, de cara a la ciutadania, sobretot als col·lectius més llunyans d'entendre què passa dins de la justícia, parlo de les persones discapacitades. Realment, aquí tenim el problema que necessiten un facilitador, una persona que pugui explicar-li a la persona que se l'està jutjant, realment de què és el que està passant al seu entorn. L'advocat ho pot intentar, ho pot intentar la persona que fa l'acompanyament, però necessitem gent especialitzada, realment, que facilitin, que facin més que aquest acompanyament, que facilitin, realment, que estiguin explicant a aquella persona què significa l'agressió sexual que acaba de patir. Però no només això, o un desnonament.

Què significa això? De vegades tenim les persones que no ho acaben d'entendre, és difícil explicar i pensem que un torn o una creació de facilitadors per part de l'Administració seria ideal. Ara mateix s'està fent per part d'algunes associacions o fundacions que, a més a més, estan subvencionades. Però entenem que hauria de ser més generalitzat i, precisament, doncs també a càrrec de l'Administració. Nosaltres, això, com a advocats, quan ens hi trobem, ho trobem a faltar.

I ja per acabar, sols només, doncs bé, impulsar l'ús del català, la nostra gran assignatura pendent, i d'accés a la justícia. És a dir, que el ciutadà, quan arriba al jutjat, pugui comunicar-se en la seva llengua, pugui comunicar-se en català i tingui una resposta també en català. I entenem que també els organismes, les persones que treballen a l'Administració també haurien de tenir un mínim de coneixement del català. També és una de les reivindicacions que estem fent des de..., crec que fa quaranta anys que estem picant pedra en aquest sentit, no?

I, bé, jo amb això us dono les gràcies, us torno a donar les gràcies una altra vegada, són una mica les nostres reivindicacions. Hem volgut resumir-les en poques, no bombardejar amb excessiva informació. I, bé, ara estarem disposats a respondre qualsevol de les preguntes que ens podeu fer. Estarem encantats i li passo la paraula al meu amic i company. *(Veus de fons.)* Perdó, li passa el president, no jo.

El president

Moltes gràcies a l'excel·lentíssim senyor Joan Martínez García. I ara seria el torn de l'excel·lentíssim senyor Jesús María Sánchez García per un temps de quinze minuts.

Gràcies.

Jesús María Sánchez García (degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona)

Moltes gràcies, excel·lentíssim senyor president de la comissió. Excel·lentíssimes diputades i diputats de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica del Parlament de Catalunya. Realment, els vull agrair la deferència en convocar l'advocacia barcelonina, l'il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, representat en aquest moment pel seu degà, que té l'honor d'intervenir en aquest moment.

Jo voldria dividir la meva intervenció en dues qüestions. Una, les relacions institucionals que hem tingut amb el Departament de Justícia durant aquests anys. I també una segona, focalitzada ja amb els jutjats de Barcelona i dels onze partits judicials que integren les onze delegacions del Col·legi de Barcelona. No oblidem que l'advocacia barcelonina, al final, és quasi el setanta per cent de tota l'advocacia de Catalunya, sense perjudici d'això, hi ha una magnífica relació entre els catorze col·legis de l'advocacia de Catalunya com no havia existit mai fins ara. És a dir, som un col·lectiu absolutament integrat.

Però sí que els volia dir, amb caràcter previ, que ja, pels meus anys, jo he viscut quatre grans reformes a la justícia. La de 6 d'agost del 84, no miro a ningú perquè no es pensin que tenen la mateixa edat que jo, que soc el més gran de la sala. No, no, no mirava a ningú, a ningú mirava, però dic que hem patit quatre grans reformes en matèria de justícia. L'Ana Balsera no havia nascut encara, però... *(Rialles.)*

La de 6 d'agost del 84, com tots sabeu; la de 30 d'abril del 92, importantíssima també; la llei d'enjudiciament civil del 2000, que va ser una gran revolució en aquell moment, i, després, la reforma de la llei orgànica del poder judicial, de 19 de desembre del 2023, que pensàvem que seria una gran reforma i s'ha quedat només amb un canvi de nom, no ha servit per res.

Ara sí, per fi, tenim una gran reforma, una importantíssima reforma organitzativa i processal a través dels reials decrets lleis 5 i 6 del 2023 i la llei orgànica del 2025. Jo ara ho comentaré, quan parli dels jutjats de Barcelona, perquè he volgut fer

aquesta referència inicial, importantíssima per situar-nos en el moment en què estem.

Relacions institucionals. Jo ara porto vuit anys seguits, ara ja dintre de poc acabaré el meu mandat institucional. He estat quatre anys de secretari de la Junta de Govern i l'última etapa de degà. He de dir que he tingut sempre una magnífica relació institucional amb totes les conselleres i consellers de la Generalitat de Catalunya. Magnífica. Des del senyor Carles Mundó, la senyora Ester Capella, la senyora Lourdes Ciuró, la senyora Ubasart i ara, actualment, el senyor Ramon Espadaler.

Sempre l'advocacia barcelonina ha tingut una magnífica relació institucional i, a més, hem col·laborat i treballat de forma lleial i sempre en moments difícils, a vegades per qüestions pressupostàries o d'una altra índole, que no vull entrar en aquesta compareixença, però sempre amb una magnífica col·laboració, cosa que agraïm moltíssim, i també agraïm la deferència de poder venir avui a parlar aquí.

Però és cert que ara estem vivint un moment importantíssim, la gran reforma organitzativa, perquè al final la processal no deixa de ser una variant del que ja tenim, però la reforma organitzativa sí que és fonamental, és un canvi de paradigma. Jo ho estic dient, i crec que també molts juristes ho estan dient, que és un canvi de paradigma.

Passem d'una justícia del segle XIX, configurada a través de la llei orgànica de 1870, han passat cent cinquanta anys i no hi ha hagut manera de canviar aquesta estructura organitzativa, que era una estructura pensada en la posada en marxa de les províncies a Espanya i, per tant, s'havia organitzat a través d'un sistema lògic en aquella època, que s'anava a fer les diligències a través d'una diligència, mai millor dit. Vull dir, era una estructura que no ha canviat, pràcticament, torno a dir, en cent cinquanta anys. Però ara sí, ara tenim un marc d'un nou model organitzatiu, àgil, eficient i que pot transformar absolutament la justícia en el nostre país. I Catalunya pot ser un model de justícia eficient i àgil.

No vull repetir les paraules perquè tothom parlem sempre del mateix, però tenim una oportunitat, una oportunitat única, magnífica, però tenim un risc, que passi com la llei orgànica del 2003, que sigui, exclusivament, un canvi de nom i que, en comptes

de dir-se jutjat de districte, es digui tribunal d'instància i que, al final, un LAJ estigui en una oficina més petita, en una més gran. Pot passar això.

I jo crec que hi ha una voluntat absoluta en aquest moment que, com a mínim, aquí a Catalunya es porti a terme aquesta realitat, aquesta gran transformació del sistema judicial.

Jo soc dels que estic demanant, inclús, i vaig proposar ja fa tres anys d'anar pel tercer congrés jurídic català amb un eix,...

Fitxer 3

...que era el d'una interpretació extensiva de la Constitució, per poder tenir una justícia també pròpia, sobretot en l'àmbit processal. Ho estem demanant, ho estem demanant constantment i només es podrà portar a terme si fem una interpretació extensiva de la Constitució.

Torno una altra vegada al que comentava, en aquest tema, torno a dir, en aquest tema només serà possible aquesta gran revolució processal i organitzativa si n'hi ha els mitjans econòmics suficients, sinó, no servirà absolutament de res. Em consta i així ens ho ha dit el senyor conseller de Justícia, el senyor Espadaler, que aquesta voluntat hi és, però una cosa és la voluntat i una altra cosa són els calés. És així de fàcil. I sense diners no es pot fer aquesta revolució.

Però torno a dir, quan alguna vegada he parlat amb el conseller, senyor Espadaler, d'aquest tema i amb el seu equip, inclús alguna vegada ho he comentat amb el president de la Generalitat, tenen aquesta voluntat clara de portar-la a terme. I són vostès, diputades i diputats d'aquest Parlament, que tenen la possibilitat que això sigui una realitat, encara que no s'acabi aprovant pressupostos, encara que sigui a través de partides extraordinàries, ens dona igual. Són vostès, els que representen la sobirania popular, els que tenen el seu abast que això pugui ser una realitat i convertir Catalunya en un model nou de sistema judicial. Tenim una oportunitat i aquesta vegada no la podem perdre. I ho dic sincerament, sobretot a aquells que han tingut responsabilitats en l'àmbit de govern i, especialment, en l'àmbit de la justícia.

Ja ha comentat el meu company, el president de l'Advocacia Catalana i degà Granollers, que hem aconseguit avanços importants.

La partida pressupostària, l'ampliació de vuit milions d'euros, s'ha aconseguit. És un acord que s'havia arribat amb l'anterior Govern. Era una partida inicial de quatre i quatre milions, s'havia arribat a un acord amb el Govern del senyor Aragonès i amb l'ara president de la Generalitat. Al final, quan va arribar..., i ens ho van prometre, i sempre és d'agrair que es compleixin els compromisos.

Finalment, l'actual Govern va fer una ampliació i van ser vuit milions d'euros, i estem molt agraïts. No és suficient, però és un pas importantíssim. I ho agraïm, sincerament, al Govern de la Generalitat i al recolzament de totes les formacions polítiques.

I me'n vaig ara a un tema important, que és el dels jutjats de Barcelona. La cosa no està tan malament, a Barcelona –a Barcelona. Hi ha partits judicials que, realment, requereixen una millora importantíssima.

Però és que al final tots estem pensant en les capelletes de tota la vida. Amb el jutjat, amb un jutge, jutgessa, un LAJ, vuit funcionaris... Tot això ha de canviar, canviar absolutament. Ja no es tracta de crear un nou jutjat, sinó de posar en marxa els tribunals d'instància amb un sistema com funcionen a les empreses, amb un sistema com funciona l'Agència Tributària espanyola o l'Agència Tributària catalana. Al final, és tan senzill com això.

El que no pot ser és que en un jutjat no hi hagi, a l'hora de la veritat, ni un cap de personal. Aquí mana el Ministeri de Justícia, el Consejo General del Poder Judicial, la comunitat autònoma que tingui les competències transferides o, en el seu cas, el territori comú..., és un drama. Això és molt difícil de coordinar, adequadament, un bon sistema d'administració. Realment, és complicat. Però ara tenim, amb aquesta reforma, que es pugui portar a terme.

Barcelona. No estem tan malament, el que és Barcelona. Ara, que hi ha hagut un acord de les diferents administracions, Govern central, Govern autonòmic, Ajuntament de Barcelona, en un reforç de nous jutjats. Ja ho sabeu, està en tots els mitjans de comunicació.

Tenim l'orgull des de l'advocacia barcelonina i també catalana que això va començar amb unes reivindicacions de propostes legislatives que es feia a través de la Comissió de Normativa.

Vull aclarir un tema importantíssim. Mai, mai en la vida des de l'Advocacia Catalana s'ha demanat criminalitzar conductes, s'ha demanat augmentar penes. És absolutament fals, ho dic sincerament. No miro ningú, no miro ningú perquè sinó sembla que personalitzo, però que no és cert. Al contrari, perquè no hi hagi cap dubte, ho tinc per escrit, he publicat articles, monografies. Jo soc partidari de despenalitzar l'article 245.2 del Codi Penal. No es poden criminalitzar conductes quan són milers els afectats. Parlo de la usurpació d'habitatge. No es poden criminalitzar. Estem demanant mesures processals a través de mesures cautelars de recuperació possessòria de l'habitatge i entrega al seu legítim propietari o posseïdor quan hi ha hagut una conducta delinqüencial, perquè ara ho tenim tipificat. Però em dona igual que sigui en seu policial, que sigui en seu administrativa o que sigui en seu civil. No m'afecta.

La Llei 5/2018, del que té molt que parlar també, perquè vam col·laborar moltíssim en el seu moment amb la diputada senyora Ester Capella, i ella és una de les impulsores d'aquella reforma processal civil, nosaltres ja vam establir un mecanisme processal. Per tant, nosaltres, des de l'Advocacia Catalana, l'únic que estem impulsant són mesures cautelars, exclusivament processals, no punitives. Ho dic perquè quedi molt clar, tant en tema de multirreincidència com en tema d'ocupació il·legal.

En tema de multirreincidència, les nostres propostes, que al final va donar lloc a la reforma del mes d'agost del 2022, l'únic que vam fer és treballar amb una millora tècnica, perquè la Sala Segona del Tribunal Suprem es va carregar la reforma legislativa amb aquesta matèria. No vam fer res més, posar ordre en un error. Jo no comparteixo molt aquella interpretació del Suprem, però «donde hay patrón no manda marinero». I per tant, s'havia de buscar una solució amb el tema de la multirreincidència. Ja està, ja funciona, i no està malament el sistema com ha quedat, sincerament, no està malament el sistema com ha quedat.

Tenim, solament, en aquest moment, un problema important, que són els mòbils – els mòbils–, cent seixanta-vuit mòbils diaris es sostrauen a Catalunya, cent seixanta-vuit. Estic convençut que a qualsevol que preguntis té un parent, un amic o una amiga, que li han fotut el mòbil. I, sinó, no sabeu la sort que teniu, si no hi ha ningú. Però, en el mòbil, ja no fa falta una violació de domicili, ho tenim tot aquí, tot aquí, tot, la nostra vida, el nostre patrimoni, tot ho tenim aquí. I els que tenim una conducta... Bé, era una broma, no la faré. Tot ho guardem en un mòbil.

L'únic que estem demanant és seguretat jurídica. No estem demanant res més. I, sobretot, mesures dissuasives per evitar la situació delinqüencial.

A Barcelona, tenim un problema important –un problema important–, que és en l'àmbit de la jurisdicció social, importantíssim. I aquí sí que demano l'ajuda que calgui per part de les seves senyories.

Fixeu-vos en l'informe que feia la degana del jutjat de Barcelona respecte de l'exercici 2023. Els jutjats socials d'enjudiciament també han rebut, el 2023, més assumptes que l'any anterior, suporten una càrrega de treball mitjana que està per sobre del mòdul en un trenta-vuit per cent. En aquest moment, s'estan assenyalant judicis en l'àmbit de la jurisdicció laboral per l'any 2027. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Evidentment, és una situació que fa insostenible el dret a una justícia eficaç.

He complert el temps?

El president

Sí, però amb una mica de flexibilitat, com també, evidentment, tens minuts...

Jesús María Sánchez García (degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona)

Jo és que soc un advocat molt obedient i quan un jutge em diu que calli, callo de seguida, però...

El president

No, no, no, no és el cas.

Jesús María Sánchez García (degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona)

Li agraeixo a la presidència l'amabilitat de poder terminar. *(L'oradorriu.)*

Bé, senyories, resumint, agraïm sincerament la invitació, com he dit. Agraïm moltíssim que puguem expressar la nostra opinió, importantíssima. I, com deia Montesquieu, que tothom ho tenim molt present, una cosa no és justa perquè sigui llei, sinó que ha de ser llei perquè és justa i una justícia desconnectada de la realitat social no pot ser justa. Hi ha un problema, el tenim, i hem de buscar aquesta solució i hem d'aconseguir entre tots una justícia real del segle XXI.

I termino amb la convicció que, a través de tots vostès, es posarà a l'abast tots els instruments que calguin per fer avançar la justícia cap a un model eficient. Ara que es parla tant de la intel·ligència artificial, jo he de dir-los que soc un negacionista d'aquesta denominació, però no em ficaré en aquest tema, que és un altre problema.

Però, sens dubte, aquests nous programes, aquests *softwares*, a través de la intel·ligència artificial, ens ajudaran a aconseguir una justícia del segle XXI del que hem fet referència en aquesta compareixença. Però no oblidem mai que un programa, i això és molt important, podrà processar dades. Un programa podrà processar moltíssimes dades, però mai, mai a la vida un programa podrà processar sentiments. I la justícia el que fa és processar sentiments. Els robots no poden impartir justícia.

Hem de ser eficients a la nostra tasca, tant per part de l'Administració com per part de les resolucions. Perquè només, com sempre dic, només l'humà entén l'humà, i una compareixença entre éssers com tots nosaltres és imprescindible.

Moltíssimes gràcies a totes i a tots.

El president

Moltes gràcies per la seva compareixença. Ara és el torn dels grups parlamentaris, serà per un temps de cinc minuts màxim. I en aquest cas, començarà el grup parlamentari proposant de les compareixences, el Grup Parlamentari Popular, i té la paraula el seu portaveu, el senyor Pere Lluís Huguet Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, president. I, en primer lloc, doncs agrair la compareixença del president del Consell i del degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona. Moltíssimes gràcies per les seves explicacions. Crec que és fonamental que en aquesta Comissió

de Justícia tinguem la compareixença de qui representa a una de les professions fonamentals perquè funcioni la justícia i perquè funcioni l'estat de dret, com pot ser l'advocacia.

Jo no soc tan optimista com el senyor Sánchez. El senyor Sánchez és optimista de mena i, per tant, sí que m'agradaria formular-los algunes qüestions.

En primer lloc, clar, el tema de la sobrecàrrega dels jutjats de VIDO, que el president del Consell ha manifestat. Segons tinc entès, la Conselleria de Justícia incrementarà en un vint per cent el número de jutges de VIDO per assumir aquests nous delictes que es veuran pels jutjats de VIDO. I que calculen que l'increment de feina serà també d'un vint per cent d'increment de jutges i un vint-i-u per cent d'increment de casos.

Clar, la complexitat dels casos fa que, potser, aquest vint-i-u per cent d'increment de casos que es preveu als jutjats de VIDO no representi un vint-i-u per cent de feina, sinó que representi molt més de feina. Llavors, clar, ens trobem que els jutjats de VIDO ja estan col·lapsats en aquests moments. Si els introduïm nova feina sense dotar-los d'un increment que assumeixi aquesta nova feina, el que ens trobarem és un col·lapse encara major i el que farem és un caos al VIDO, quan és un d'aquells aspectes que afecten directament, sobretot les dones, afecten directament a les necessitats de la societat, no?, i que estan fent una funció importantíssima, no?

M'ha preocupat el tema que ha explicat vostè del segon cinturó i del tema crida, no? Efectivament, quan toques una cosa, vull dir, o ho toques tot bé, o el que fas és desequilibris territorials importantíssims. I crec que o tenim una justícia de qualitat a tot Catalunya o, sinó, el que ens provocarà és que el dia que si arreglem el tema del segon cinturó amb més mitjans per aquells judicis, doncs se n'aniran a Reus o se n'aniran a Tortosa, o sigui, que o ho arreglem tot, o no d'això.

I sí que, com a president del Consell, m'agradaria saber si vostès han avaluat el tema del cost de la implantació de la llei, no? Què pot costar la implantació? Hi ha comunitats autònomes que per aquest any han pressupostat un cost d'uns cinquanta milions d'euros, només per aquest any, la implantació de la llei d'eficiència. Si no posem diners, hi ho ha dit el degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, no servirà per res.

I aquí ja hem de tenir en compte el que...

Fitxer 4

...han dit, no?, el que ha dit el degà del Col·legi de Barcelona, i crec que hem de fer una reflexió important, no? I també preguntar-los quin era el seu... Les lleis que no porten a acompanyar una memòria econòmica estan condemnades al fracàs, i en Justícia jo crec que som l'exemple clar dels fracassos de les lleis que no han portat una memòria econòmica. I ens trobem que la Llei 1/2025 tampoc té memòria econòmica.

Llavors, clar, vull dir, efectivament, és un canvi de paradigma extraordinari. Crec que a tots la música ens agrada. Tenim alguns problemes amb la lletra, que alguns trossets no l'acabem d'entendre, i això està provocant una important inseguretat jurídica perquè els diferents tribunals estan dictant normes d'interpretació. I això també m'agradaria preguntar-los perquè, clar, vull dir, cada tribunal ara està muntant, està resolvent les seves interpretacions sobre la Llei 1/2025, sobretot amb el tema dels #0.57, què entenen perquè és un #. Si aquest requisit de procedibilitat s'ha complert i hi ha jutjats que tenen criteris absolutament dispars, i això el que estem generant és inseguretat jurídica. I per tant, jo crec que des de l'advocacia, vull dir, potser hauria també d'establir-se algun sistema per intentar unificar aquests criteris.

Però, clar, tornant al tema pressupostari, que jo crec que és importantíssim. El senyor, el degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona diu que des de la Conselleria estan per la labor, però, en canvi, aquí ens diuen que, i aquí ho ha dit diverses vegades el conseller, que l'afectació pressupostària de la Llei 1/2025 serà, bé, relativament poc important. Clar, vull dir, això ens preocupa extraordinàriament perquè tenim exemples.

Un exemple l'ha posat el degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, la llei orgànica del 2003. En aquests moments, després, la Llei 13/2009, d'implantació de la nova oficina judicial, fa setze anys i la major part de jutjats no tenen la nova oficina judicial. O sigui, en setze anys no hem pogut implementar la nova oficina judicial. I per tant, el perill que tenim és que passi exactament el mateix, no?

O la llei de l'expedient digital. Seguim sense tindre un expedient digital en la major part de jurisdiccions, especialment en la penal, que és on hi ha un volum important de procediments, i la llei és del 2011, o sigui, catorze anys sense poder implementar un expedient judicial.

Llavors, quina és la preocupació que nosaltres tenim i que també volíem saber per vostès, no?, perquè com a professionals del dret, veuen vostès les necessitats de la justícia. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I tenim una llei que, efectivament, és un canvi de paradigma i que, per tant... Acabo, president, en dos segons. És un canvi de paradigma important però no té memòria econòmica.

Llavors, si no posem mitjans importants en l'Administració de Justícia, no aconseguirem implementar-la.

Reitero, moltíssimes gràcies i moltíssimes gràcies per les seves aportacions.

Jesús María Sánchez García (degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona)

Moltes gràcies, senyor...

El president

Moltes gràcies. Sí, seria al final el torn de rèplica, al final de tot els grups parlamentaris, sí. Disculpin. *(Veus de fons.)* Cap problema.

Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Excel·lentíssim senyor Martínez, excel·lentíssim senyor Sánchez, gràcies per la seva presència i per fer sentir la veu de l'Advocacia Catalana.

Des de Junts valorem profundament les seves aportacions, compartim la diagnosi i moltes de les propostes que han plantejat, com la figura de suport per donar el servei adaptat a tothom que tingui alguna dificultat afegida.

Tenim clar quin model de justícia volem pel nostre país. Una justícia plenament catalana, propera, arrelada al territori, amb operadors formats a Catalunya i amb un torn ofici digne, amb el català com a llengua de treball efectiva.

Però la realitat actual és molt diferent: jutjats saturats, processos que s'eternitzen, digitalització ineficaç, ús residual del català i un sistema infrafinançat que afavoreix la desigualtat. I tot plegat no és conjuntural, sinó estructural. L'Estat espanyol ha mantingut, històricament, una estructura judicial pensada des de la centralitat, des de l'espanyolitat i no des de la realitat territorial i lingüística del país.

I el que més ens preocupa és que aquesta ineficiència estructural posi en risc un dret fonamental com és la tutela judicial efectiva. Sense una advocacia ben valorada i reconeguda, no hi ha accés real a la justícia.

Junts mirem endavant i, mentre no es resolen els dèficits estructurals, amb la independència de Catalunya, que és el que proposem principalment, actuem i som propositius.

Dit això, permeti'm que els faci onze preguntes. La primera d'elles, consideren que els partits judicials, que tenen un abast més gran que la pròpia comarca, han de cobrar el quilometratge quan fan assistències? És el cas del partit judicial de Tremp i, ara, amb l'agrupació de Lleida, Cervera i Balaguer, passarà el mateix. De fet, està aprovat pel Parlament però no està implementat.

La segona de les preguntes, i pel que fa a les infraestructures judicials. Ens ofereixen dades concretes de la demarcació de Barcelona, destacant que els jutjats socials suporten una càrrega de treball mitjana superior al volum de..., en un trenta-vuit per cent, si no vaig errat. I els demanem que, tret del partit judicial de Barcelona, si us plau, ens poden facilitar dades actualitzades de la resta de partits judicials catalans amb una càrrega superior al cent vint-cent trenta per cent? Perquè ho ha comentat però no ha entrat al detall i crec que és prou rellevant pel conjunt del país.

En tercer lloc, quines mesures concretes proposen per revertir aquesta tendència?

És a dir, cal inversió per adequar la ràtio de jutges per habitant a Catalunya. Aquesta ràtio és de 10,9 per cent, per sota de la mitjana de l'Estat espanyol, que és d'un 12,1 per cent, i molt lluny de la mitjana europea, que està en un 19,2 per cent, si no recordo malament. En aquest mateix context, quines tres infraestructures judicials consideren prioritàries i rellevants per Catalunya per al bienni 2026-2027?

La cinquena pregunta fa referència a la justícia en català. Som coneixedors, que s'ha incrementat un trenta per cent la partida per fomentar l'ús del català al torn d'ofici. Ara bé, davant la situació d'emergència que viu la nostra llengua, la llengua del nostre país, Catalunya, els demano, quin percentatge dels procediments es tramiten íntegrament en català en l'actualitat i quin objectiu percentual es fixarien o consideren que ens hauríem de fixar per al 2026?

La sisena pregunta. Quina mesura efectiva ens proposen per tal de revertir, de manera real i sostinguda, la situació de l'ús del català als jutjats de Catalunya?

I la setena pregunta, que també està directament vinculada, quin percentatge de jutges i fiscals destinats al nostre país, Catalunya, arriben sense cap coneixement acreditat de català?

La vuitena, i això ja està a punt d'acabar. Veuen realista que el Parlament reguli l'ús preferent del català en els escrits d'advocats abans del juliol del 2026?

La número nou. Més enllà del que han comentat de l'assignació de recursos, i estic fent referència ara a la anomenada Llei 1/2025, tot i que en termes generals ha estat ben rebuda pel sector, és cert que també planteja forces interrogants. Per això els demanem quins altres aspectes concrets els preocupen pel que fa a la seva implementació.

Deu. Tenint en compte que s'està tramitant la reforma del Codi Civil de Catalunya pel que fa a la personalitat jurídica de les persones, recomanarien també la creació de jutjats i fiscals especialitzats?

I, finalment, si us plau, els demanem quina valoració fan de la iniciativa legislativa *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* promoguda per Junts –acabo– per fer front a la multireincidència.

Moltes gràcies.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la seva portaveu Ana Balsera.

Ana Balseira i Marín

Moltes gràcies, president. Començar per un agraïment al president del Consell de l'Advocacia Catalana i al degà de l'ICAB. Vostès ja saben que jo, a més, soc col·legiada de l'ICAB, per tant, aquesta oportunitat que puguin venir aquí a explicar tota la feina i la defensa que fan de l'advocacia catalana ha estat un plaer.

Jo sí que tinc unes consideracions, no sé si em donarà temps a exposar-les, però ho intentarem. El primer de tot és el repte del català. El català a la justícia és pràcticament inexistent, no arribem al set per cent de les resolucions judicials dictades en català, a alguns jutjats, com el de Mollet, el percentatge ja és inclús inferior. Però també en els termes dels advocats i advocades que no utilitzem el català com a llengua habitual en els nostres escrits o en les nostres intervencions judicials, també perquè molts cops qui tenim davant, no?, el jutge, no l'entén.

Però no només això, no?, parlem del català també en el nostre dret civil propi i veiem com molts cops, quan anem als jutjats, no s'aplica o no es coneix per qui ho ha d'aplicar.

Vostès també feien referència a unes qüestions que ens són imprescindibles, no?, com seria ara el gran repte d'aplicar la nova llei d'eficiència, que canvia el paradigma que tenim a la justícia. I com ho farem? Doncs jo crec que aquí també ens ho preguntem, no?, aquest gran repte de com hem de canviar.

Però a mi, i un dels àmbits que volia fer més èmfasi, i que el president del CICAC també ho ha exposat, no?, és com els jutjats de VIDO, podran també portar tots els procediments d'agressions sexuals. És el gran repte.

Vostè parlava que sembla que la justícia ha perdut perspectiva de gènere, jo aniria més enllà, jo crec que el que hem de fer és feminitzar la justícia, feminitzar el sistema judicial, perquè molts cops veiem que encara tenim una justícia com és la societat, patriarcal.

I en aquest sentit, volia fer esment a les ordres de protecció i un agraïment al CICAC perquè va fer un webinar sobre aquesta qüestió, perquè a Catalunya és el territori on es deneguen més ordres de protecció de tot l'Estat espanyol. De fet, es deneguen més de les que s'atorguen, un quaranta-vuit per cent van ser denegades, i hi ha

jutjats on la xifra és francament desesperant, com seria el jutjat de VIDO número 2 de Barcelona, on només s'han atorgat el disset per cent de les ordres de protecció sol·licitades durant l'any 2024. Això ens ha de fer reflexionar, què passa a Catalunya? Per què tenim aquests índexs?

També, i seguint en aquest punt, el tema de violències institucionals masclistes. De com hi ha víctimes que fan el pas, interposen una denúncia i que surten pitjor del jutjat del que han entrat, perquè surten revictimitzades. I com deia, ja no només víctimes de violències masclistes, sinó també de violència institucional. Però no només aquestes víctimes, també hi ha molts advocats i advocades que es queixen del tracte que a vegades reben per part d'alguns operadors jurídics, de part d'alguns jutges i jutjats. I crec que, com a CICAC i com a ICAB, ha d'haver-hi un compromís ferm en la defensa de poder desenvolupar lliurement la nostra professió, el nostre exercici com a advocats i advocades, sense rebre moltes vegades un tracte que no és l'adequat quan estem en una sala de vistes.

Un altre tema que volia també fer esment és el tema del torn d'ofici, és el gran repte. Ja s'ha quantificat, vint-i-tres milions d'euros, segurament ara seran més i hem d'actualitzar-ho perquè hi ha més actuacions que no estan recollides i que s'haurien de fer.

Però jo també vull recordar unes paraules que sempre comenta el degà de l'ICAB, el senyor Jesús Sánchez, que és el traspàs de taxes que hi ha pendent per part del Govern d'Espanya. Hi ha unes taxes que han d'estar destinades a assistència jurídica gratuïta i torn d'ofici i que no s'està fent. Per tant, jo crec que hem de fer força tant els grups parlamentaris de la mà amb l'Advocacia Catalana per reivindicar el que ha de millorar en el nostre servei de justícia gratuïta, com són aquestes taxes.

Un altre tema que no hem comentat i ens agradaria conèixer el seu parer perquè està d'actualitat, és el tema de la mutualitat, ara hi ha algunes propostes al Congrés dels diputats. I és què opina l'advocacia catalana, què opina l'advocacia barcelonina sobre el tema de la mutualitat, que afecta a tantíssims i tantíssims advocats i advocades.

I sobre el tema de reincidència, no ens hi podem estar, nosaltres no parlem de multireincidència, no ens agrada aquest terme, perquè en molts casos encara no

són ni reincidents perquè encara no tenen una sentència condemnatòria. De fet, aquest Parlament té un pronunciament, que vam aprovar el passat mes de desembre en una moció presentada per Esquerra Republicana, i és que nosaltres creiem que hem d'abordar la reincidència de forma transversal (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –ja acabo, president– posant també el focus en la necessitat de més recursos a l'Administració de Justícia, amb més jutjats i tenint en compte també la crisi habitacional que vivim i la situació de precarietat.

Per tant, jo ho deixaria aquí perquè m'he quedat sense temps.

I moltíssimes gràcies per ser-hi avui aquí.

El president

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula el seu portaveu Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Bé, agrair també aquí l'exposició que han fet el senyor degà de l'ICAB de Barcelona, així com també ha fet el senyor president del Consell.

En primer lloc, bé, aquí hi ha bones propostes però, clar, sempre ens trobarem amb uns problemes que ja són, bé, són els grans problemes que s'han exposat ja en alguna comissió aquí en aquest Parlament, que és, en primer lloc, l'augment de la delinqüència, conseqüència també d'una immigració descontrolada, com s'hi va informar a l'informe de la fiscalia del 2023. (*Veus de fons.*)

I per altre costat, com ja va informar la Sindicatura de Greuges, va ser el que la Catalunya actual no podia assolir la, bé, l'administració catalana, entre elles, evidentment, l'Administració de Justícia, no podia assolir la Catalunya dels vuit milions. (*Veus de fons.*)

En primer lloc, s'ha parlat de la llei d'eficiència processal. S'ha dit que suposarà un canvi de paradigma perquè imposava, bé, la cultura del diàleg. I, bé, s'ha dit, textualment, que és portar els conflictes fora de la justícia.

Això, en certa manera també pot ser, o no creuen vostès que pot ser incompatible en certs moments amb el principi de tutela judicial efectiva? Ho dic perquè, bé, nosaltres en l'exercici de l'advocacia ens hem quedat alguna vegada una mica sorpresos perquè, clar, sempre diem això, que «más vale un mal acuerdo que un buen pleito», no?

Aleshores, clar, ja som els advocats els que primer ja presentem un intent de conciliació amb els altres advocats o ja presentem el requeriment extrajudicial previ, ja sigui un burofax o un requeriment notarial, i, clar, això després d'intentar acudir a la mediació, tenint en compte que ja tenien també la figura de l'audiència prèvia, en la qual el primer que planteja el jutge és si hi ha una possibilitat d'acord i, a més, determinar ja quins són els punts controvertits i la proposició de la prova, clar, això d'intentar una mediació, pràcticament obligatòria, abans d'acudir als jutjats, hi ha gent que pensa que això és una manera de dilatar el gran problema que tenim amb la justícia, que és el col·lapse judicial.

Evidentment, no creuen que això encara col·lapsarà més els jutjats en lloc de desencallar-los, i més tenint en compte que hi ha molta gent que ja juga més de la lentitud de la justícia, precisament, per no complir les obligacions que havia assolit en contractes o, bé, o sigui un desnonament? En certa manera que, bé, que això beneficiaria, precisament, la persona a la qual es demanda, no?

L'altra qüestió és, això suposa un increment del cost per al client en el tema de la nova llei d'eficiència judicial? Pregunta que fem.

També s'ha parlat de la sobrecàrrega dels jutjats de delictes contra la dona. Bé, és una qüestió interessant.

Han parlat vostès de la multirreincidència i, bé, han dit que preocupa el desplaçament dels multirreincidentes i que genera problemes. La pregunta que fem és quina solució proposeu amb aquest problema dels desplaçaments. I, bé, sembla que els multirreincidentes s'aniran lliurant de les possibles responsabilitats penals que puguin tenir per les seves actuacions.

Respecte a la justícia gratuïta, han dit que no podíem interferir en el tràmit administratiu previ. El que demano és si ens poden explicar una mica quina és la

millor manera de poder interferir en aquest tràmit administratiu previ per solucionar o per..., m'imagino que serà per agilitzar la qüestió.

S'ha dit, la millora de retribució del torn d'ofici. Aleshores, bé..., que és un tema de dignitat també de la nostra professió. I la qüestió és, com es troben aquestes negociacions i si hi ha una possibilitat que, a curt termini, aquesta retribució s'incrementi o es millori.

Bé, ens agradat el tema que ha dit de les discapacitats, sobretot en temes de les persones que pateixen un tema de discapacitat en temes penals, doncs que, quan acudeixen a un jutjat d'instrucció doncs és necessari que una persona, un facilitador, el faci aquest acompanyament.

I quant al català, bé, és un tema que considerem que aquí no és prioritari, tenint en compte les grans manques que actualment pateix la justícia. Vostès tenen coneixement que a alguna persona se li ha negat el dret a parlar o expressar-se en la llengua catalana en un jutjat?

Després, quant al senyor degà de l'Advocacia. Bé, ha parlat de les quatre grans reformes i, bé, sembla que després de cent cinquanta anys, amb aquesta reforma, ha dit que més que una reforma processal, ara es feia una reforma organitzativa i que era fonamental. Clar, sembla que es parla que aquest model organitzatiu serà més àgil i eficient, però, clar, tenint en compte els problemes que ja he dit abans que ja varen informar la Sindicatura de Greuges o l'informe de Fiscalia, que és el problema del col·lapse judicial, sembla que això posa un gran risc, no només de diners, evidentment, sinó que és un tema de..., bé, aquí hem de participar tots i serà difícil assolir aquest gran objectiu.

Han dit també una justícia pròpia en l'àmbit processal. Clar, si em podria explicar això d'una justícia pròpia aquí a Catalunya en l'àmbit processal. Si això, en certa manera, no entra en conflicte amb el principi d'igualtat davant la llei de tots els espanyols?

I quant a Barcelona, també s'ha dit que s'han de criminalitzar les conductes..., entorn al tema de criminalitzar les conductes, sobretot els desnonaments, que vostè no era partidari, encara que es pot entendre a la via civil, a instància, i no per la via penal. Però, clar, això s'hi podria entendre, perquè nosaltres, els advocats, moltes vegades

hem anat per la via civil. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

La qüestió és, el tema de la multirreincidència, també ha dit que no era partidari de criminalitzar, però m'agradaria que expliqués –amb això acabo ja– com són aquestes mesures dissuasives per no criminalitzar delinqüents multirreincidentes i com es pot compatibilitzar això amb la seguretat jurídica, a la que ha fet esmena, i amb la sensació d'impunitat que tenen els ciutadans entorn a aquestes multirreincidències.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i, per un temps màxim de cinc minuts, té la paraula el seu diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Moltes gràcies. En primer lloc, volia agrair la compareixença tant del president del Consell de l'Advocacia Catalana, el senyor Joan Martínez, com de l'excel·lentíssim delegat del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Jesús María Sánchez.

Pensem que és molt important la seva presència avui aquí. Pensem que aquesta és una legislatura en què tenim molts reptes i crec que alguns dels que han plantejat connecten amb moltes de les qüestions que des del nostre grup parlamentari també hem defensat.

En primer lloc, una reflexió molt clara que hem plantejat en diferents ocasions, i crec que els diferents operadors de justícia hem d'estar d'acord. O sigui, el que no podem és plantejar i voler tenir una justícia adaptada, avançada i eficient si continuem amb els percentatges que destinen els pressupostos a matèries i a l'àmbit de la Justícia.

De fet, de res serveix fer qualsevol tipus de política pública en matèria de seguretat o en qualsevol altra de les matèries, si no tenim una justícia que sigui àgil, que sigui eficaç i que funcioni de manera adequada. Perquè el principal, des del nostre punt de vista, per exemple, en la qüestió de la multirreincidència, que s'ha comentat, pensem que el que és clau i és eficaç és treballar per tenir més, millors jutjats i, sobretot, que la gent arribi al judici el més ràpid possible, tant pel punt de vista de la víctima, però també pel punt de vista de la persona que està acusada, ja sigui perquè

se li ha d'imposar una condemna o perquè resulta que és innocent. Llavors, jo crec que tenim un problema i tenim un gran repte per davant i jo crec que s'ha de posar de manifest.

I dic això, però dic en qualsevol altre dels àmbits. Jo crec que o tenim mirada llarga i entenem que no només pujant el número de Mossos d'Esquadra solucionarem molts problemes, si la justícia no va de la mà. I dic aquest problema com podria parlar de la situació de les famílies quan trenquen les seves relacions i els problemes que genera, com quan hi ha herències, com qualsevol altre problema de la societat.

Si els mecanismes institucionals de resolució de conflictes principals, diguem, i l'última manera de solució, que és la justícia, no funciona, això també és camp de cultiu de posicions que a vegades busquen anar cap a agafar drecceres, *atajos* o com se li vulgui dir. Tenim un repte per davant, llavors, en aquest sentit, estem d'acord.

Dins d'això, el torn d'ofici. És fonamental, és clau i per això des del minut zero el nostre grup parlamentari ha exigit al Govern del PSC, en aquest cas, en tant que vam facilitar la investidura i, evidentment, conjuntament amb altre grup parlamentari, hem aprovat els diferents pressupostos de crèdits, aquest tema ha estat al centre. Ho dic també per tenir la foto completa d'aquestes millores, com s'estan donant i com es donaran, perquè el repte és de vint-i-tres milions d'euros, com han plantejat, probablement anem a més. I ja ho hem anunciat, és un dels requisits per, en el dia del futur, poder negociar qualsevol plantejament pressupostari, perquè és clau que el torn d'ofici sigui adequat.

Jo també soc advocat, de fet soc col·legiat al Col·legi d'Advocats de Barcelona, i és una situació en la que massa temps s'ha estat sense posar al centre. Sabem que el Govern anterior va fer esforços, anem pel bon camí, però hem de poder assolir aquesta legislatura aquests avanços significatius.

Sí que tenia també una reflexió, i aquesta és una mica diferent dels temes que hem plantejat, però és una pregunta. Perquè, recentment, aquesta Comissió de Justícia ha fet una visita a la Ciutat de la Justícia, i un dels temes que també els advocats penalistes..., volia demanar-li la seva opinió, té a veure amb la capacitat de poder tenir una entrevista reservada adequada a la Ciutat de la Justícia i a altres indrets, en aquest cas, a nivell de tota Catalunya, perquè sempre hem entès les persones

penalistes que preparar una declaració entre barrots, a les garjoles del jutjat, no és adequat.

I ja els avanço que es farà una visita per part d'aquesta Comissió exclusivament a les garjoles, l'altre dia no les vam poder veure, però sí vam poder parlar de la qüestió, i serà un dels temes del que parlarem. Llavors, en aquest sentit, si tant des del CICAC o del Col·legi de Barcelona hi ha alguna proposta al respecte. Perquè pensem que és un tema clau perquè estem davant de la primera declaració en un procediment penal i és la més fonamental, la més important i s'ha de garantir que funcioni de la manera adequada i que la persona pugui estar assessorada de manera correcta, no oblidem a vegades després de vint-i-vuit, trenta o quaranta-vuit hores de detenció. Llavors, és un tema central que, almenys des del nostre grup parlamentari, posarem al centre.

Sí que volia, en el tema del torn d'ofici, el plantejament que ha fet el Grup Parlamentari d'Esquerra respecte al traspàs de taxes, tot el suport a fer totes les mesures perquè això pugui ser efectiu, perquè va dins del camí de millorar la situació del torn d'ofici.

Volem plantejar, dins del torn d'eficiència de la justícia, la nostra preocupació, ja l'hem dit i pensem que els anuncis que ha fet el Govern no són suficients. És a dir, la situació que es genera a Lleida pensem que està generant molta preocupació, tal com ha plantejat també el president del CICAC.

I també pensem que s'ha d'avançar molt més a nivell de funcionaris, i estem en una situació que ens podem trobar en col·lapse en els propers mesos, i pensem que no s'està a l'altura, de moment, i pensem que és important poder seguir avançant.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn de rèplica dels compareixents. Teniu... *(Veus de fons.)* Ah, és veritat, disculpeu, disculpeu, falta el Grup Parlamentari Socialista. Teniu la paraula per un temps màxim de cinc minuts.

Antoni Poyato Rodríguez

Gràcies, senyor vicepresident. Gràcies als compareixents, companys, excel·lentíssim senyor Martínez, excel·lentíssim senyor Sánchez. Els agraeixo, en primer lloc, el paper que té l'Advocacia Catalana en la defensa dels drets i les llibertats de Catalunya i el paper imprescindible que tindrà tant el CICAC com l'ICAB en el desplegament d'aquesta reforma judicial que està a les portes.

Coincideixo amb moltes de les seves reflexions, amb quasi totes. I, en primer lloc, els vull agrair el reconeixement que han fet al treball que està fent el Departament per arribar a acords.

Entrant ja en la seva compareixença, entraré, directament, en el tema de la sobrecàrrega en els jutjats de violència sobre la dona. És un tema que el Govern ha de tenir en compte, ho té en compte i, de fet, ja ha proposat una ampliació de jutjats, que és una proposta concreta per fer front a aquest problema.

El problema territorial i de distàncies per donar assistència a la víctima. Crec, i hi coincideixo plenament, que és fonamental. En aquest primer moment, la víctima de violència de gènere l'únic recolzament que té és el de l'advocat i fer-ho a través d'una pantalla crec que no compleix les mesures adequades i les necessitats en aquell primer moment. Per tant, coincideixo que aquest contacte ha de ser directe i hem de trobar els mitjans per resoldre-ho.

Quant a la multireincidència. Efectivament, hi ha un efecte globus, quan apretes a un lloc policialment, els delinqüents, que també és un ofici, es desplacen a llocs on poden desenvolupar la seva tasca d'una forma més tranquil·la. Demanaria si l'Advocacia té alguna proposta en aquest sentit per tal de solucionar-ho.

Quant al desplegament de la Llei 1/25. Certament, caldran mitjans, caldran recursos, caldran diners també a nivell d'infraestructures, infraestructures que compleixin la llei, com és la separació entre víctimes i agressors. Creuen que els jutjats estan donant les condicions perquè això es compleixi a tot arreu?

Quant al torn d'ofici. El primer, un reconeixement per la professionalitat dels companys que fan aquesta tasca. La pregunta seria, cal més suport a nivell de formació? Estan els col·legis en condicions de donar-ho? Coincideixo que és un servei que està mal retribuït, és una cosa històrica.

Igualment el servei d'orientació jurídica, m'ha sorprès la xifra que ens ha donat l'excel·lentíssim senyor Martínez, pensava que seria molt més alta. Penso que uns futurs pressupostos haurien de contemplar aquesta millora.

Quant a les persones discapacitades i aquesta necessitat de recolzament que puguin tenir als jutjats. La llei i la reforma del Codi Civil de Catalunya crec que és un dels punts en els quals hi farà esment. En tot cas, nosaltres procurarem que així sigui.

En relació a les reflexions que ha fet el senyor Sánchez. Cada reforma és un pas, és una evolució. Coincideixo que caldria consolidar l'evolució anterior per donar un pas endavant. Això no sempre s'ha fet, però igual sí que soc optimista com vostè i crec que serà una gran oportunitat.

Les relacions institucionals entre institucions són fonamentals, tots hem d'assumir la nostra part, és important el diàleg, que aquest diàleg sigui constant i caldrà que les dues parts estiguem d'acord, sempre ho hem estat. Jo vaig ser part del CRAJ i penso que les relacions han millorat molt, hi ha un diàleg constant i molt productiu.

Coincideixo amb el senyor Huguet que els mitjans econòmics són importants, però no només els mitjans econòmics, també la voluntat d'evolució, i crec que aquesta la tenim tots.

Li agraeixo al senyor Sánchez el poder que ens atorga als diputats, però li asseguro que no és tant, eh? Fem, en tot cas, el que podem.

En relació als jutjats de Barcelona. Li haig de dir que els jutjats de Barcelona són uns privilegiats en relació a mitjans respecte al que es viu a la resta de Catalunya. I el Govern tindrà una feina ingent per tal d'equilibrar el tema territorial, també en matèria judicial. Quines propostes fa l'Advocacia en aquest sentit?

En relació a les modificacions legislatives que ens plantejava. S'han de valorar d'una forma pausada, d'una forma tranquil·la, el món evoluciona i per això calen reformes legislatives.

Però el tema de les ocupacions i la multireincidència no són temes que hagin aparegut en el dia d'ahir i el que no...

Fitxer 6

...podem fer, i també li demano una reflexió en aquest sentit, és legislar a nivell de titular, amb la qual cosa li demano una reflexió de com s'ha de fer. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Acabo, senyor president.

I crec que tenim voluntats comunes, crec que hem de parlar més, que hem d'escoltar els que estan a les trinxeres, que són els advocats, a les trinxeres de la Justícia.

I una darrera reflexió, i coincideixo plenament amb el senyor Sánchez, en relació a la intel·ligència artificial. Crec que cap intel·ligència podrà substituir un advocat perquè, al final, la professió de l'advocacia és una activitat absolutament humana, feta per humans i es requereix un humanisme que cap màquina tindrà.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria, novament, el torn dels compareixents i seria per un temps màxim de set minuts, de set minuts cadascun de vostès. (*Veus de fons.*) Sí, si volguessin distribuir-s'ho..., però, bé, cadascun...

Jesús María Sánchez García (degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona)

Deixaré una part, crec que el que afecta als catorze col·legis de Catalunya millor que respongui el senyor Martínez.

I jo només començar dient, ahir vaig enviar una nota del que hauria de ser la meva intervenció, la tenen tots vostès, suposo, ho vam enviar a la comissió. Per tant, pel representant de la formació de Junts moltes d'aquestes dades de les seves preguntes estan..., però sí que em comprometo a enviar-li la resta de dades que vostè ens ha demanat. Sobretot perquè nosaltres, des de la CRAJ, a la senyora Ester Capella, jo vaig tenir l'honor, quan es va fundar la CRAJ a Barcelona, que es va crear, essencialment, per evitar tota aquesta problemàtica que ens trobem els representants de l'advocacia, sobretot en aquella època que no es gravaven les vistes i era un autèntic problema, us ho asseguro, vull dir era... I vam treballar moltíssim. Era l'època que estava de degà el senyor Jaume Alonso-Cuevillas i qui portava la CRAJ era la llavors diputada, la senyora Sílvia Giménez-Salinas.

A veure, tema de VIDO, que és un tema que m'interessa moltíssim. Personalment, jo estic en contra de la reforma, però és una opinió personal. Des de l'Advocacia de Barcelona vam presentar esmenes, evidentment, ningú les va escoltar, però vam presentar esmenes.

Explico una miqueta la situació. Quan era consellera la senyora Ubasart, vam arribar a un acord, Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, TSJ, Audiència de Barcelona i el Departament de Justícia, en què es faria una prova pilot d'unificar els jutjats en aquesta matèria de família, essencialment, Barcelona i Hospitalet. Perquè el que no pot ser és que el cinquanta per cent de la població de tot Espanya estigui en una condició inferior en funció d'on presenti una incapacitat, presenti un divorci o tingui un tema de VIDO. Barcelona ho té tot, tots els seus equipaments, però creues el carrer, te'n vas a Hospitalet i estàs en una condició completament diferent.

Llavors, això ens trobem, com passa amb molts partits judicials, que més del cinquanta per cent de la població té un tractament diferent a la tutela judicial efectiva en aquesta matèria.

I nosaltres vam dir, Col·legi de Barcelona, doncs no hi ha cap problema, fem una experiència pilot, perquè no varia per res la proximitat, dona igual anar a l'edifici d'Hospitalet que anar a l'edifici de Barcelona, perquè estan un davant de l'altre, i anem a veure si, realment, per tota la ciutadania d'Hospitalet això suposa una millora. Ens hem trobat després que, sense tenir coneixement ni Barcelona ni la resta, ni el CICAC, ens han presentat altres propostes, com ara la de Vilanova-Vilafranca, que forma part de les delegacions del Col·legi de Barcelona, el que es comentava de Lleida, etcètera. No han tingut en compte les nostres propostes. I, al final, aquí estem davant d'una situació de proximitat importantíssima.

Tema de VIDO, del que no s'ha parlat. Un drama, nosaltres des de Barcelona ja hem organitzat diverses conferències. La violència econòmica, realment, l'espina dorsal del drama dels temes de violència. No solament és la violència física, que per suposat que sí, i psicològica, però la violència econòmica és un autèntic drama. La privació intencionada i no justificada de recursos econòmics és brutal, i ho pateixen moltíssimes dones, moltíssimes. I això, curiosament, s'està posant ara de relleu per

part de l'advocacia, de moltes advocades dedicades a l'àmbit concursal, que és on més es detecta tota aquesta problemàtica.

La reparació del mal no es pot limitar ni molt menys a l'espera econòmica, això ha de ser la primera conseqüència que ha de resoldre un tribunal davant de qualsevol reivindicació. Sense autonomia econòmica, una dona i uns fills es troben en una situació d'absoluta indefensió.

I crec que també hem d'analitzar perquè, al final, des de l'advocacia el que veiem són les patologies, en primer lloc, molts de vostès són advocades i advocats. Igual que passa als hospitals, quan vas a urgències. Els primers que detecten les primeres patologies d'una malaltia són els metges que assisteixen, ens passa igual a nosaltres.

Nosaltres no volem, ni molt menys, explicar un relat, volem posar un relat que ens expliquen els nostres clients. Tota la problemàtica derivada d'una inseguretat ciutadana, que potser no és real, jo no ho dic, que potser no és real, que potser li canviarem el nom, bé, doncs li canviem el nom, li diem..., com ho ha dit la diputada?, reincidència transversal, doncs li diem reincidència transversal. Sí, ho he posat aquí. *(Veus de fons.)* Li canviem el nom, sí, sí, que queda molt maco –que queda molt maco. Però si em dona igual el nom, el que no vull que passi és com la reforma del 2003, efectivament, la del 2009. O sigui, canviar noms no serveix de res.

Al final, el que s'ha de fer és analitzar el problema i, una vegada analitzat el problema, buscar solucions. Si volem li canviem el nom, jo no tinc cap problema. Com a advocat, em passo el dia amb els meus escrits forenses canviant de noms, després no guanyo, però canviar el nom costa ben poc. Però el que hem de ser és, sobretot, curiosos i buscar solucions.

Drama del català? Sense cap dubte, tenim un autèntic problema –un autèntic problema. Els he de dir que des del Departament de Justícia la percepció que tinc, igual que s'ha fet en anteriors governs, hi ha una intenció absoluta que hi hagi realment aquí, en aquesta matèria també, un canvi absolut, però hem de ser també nosaltres, els representants de l'advocacia, els que realment hem de fer un esforç per materialitzar.

Jo no he dit en cap moment de veritat, senyor diputat, li asseguro, perquè aniria en contra dels 149.1.6 de la Constitució, de tenir un ordenament processal propi. No, no ho he dit mai. Jo conec molt bé les competències, el 149.1.6, el 149.1.8 en matèria de Codi Civil, les bases del Codi Civil... Aquí molts de vosaltres sou juristes i coneixen tota aquesta qüestió. Estic dient una cosa que vinc reivindicant fa molts anys, i per això demano una interpretació extensiva de la Constitució, que la va començar el senyor Xiol, amb molts vots particulars de les seves sentències.

I la interpretació extensiva en què consisteix? El que no té cap lògica que, quan es regula al Parlament de Catalunya un dret substantiu, no sempre, però moltes vegades no es reguli un tràmit processal ad hoc. Per què? Per una raó molt lògica, perquè, al final, la norma processal bàsica de la llei d'enjudiciament civil no dona solucions adequades amb aquella regulació substantiva. Aquest és un país desconcentrat i hem d'assumir tots el que significa. I això no suposa ni molt menys entrar en competències exclusives de l'Estat, tot el contrari, es tracta de buscar fórmules que facin eficient i que facin una realitat la tutela judicial efectiva.

Jo vaig venir aquí, en aquesta casa, a defensar el recurs de cassació català, i hi havia veus que ho criticaven molt. Avui en dia estan convivint el recurs de cassació català amb el recurs de cassació de la llei d'enjudiciament civil de forma absolutament pacífica, no suposa cap problema, si no és cap problema. I hem de ser molt realistes, però tots som conscients, la divisió de la cosa comuna. La divisió de la cosa comuna, que es va modificar a la llei d'enjudiciament civil, amb una proposta de Barcelona, que la va entremetre en el seu moment la senyora Mercè Pigem i el senyor Jordi Gené. Al final, el Constitucional va tirar enrere aquella proposta. I ens trobem amb un problema d'inseguretat jurídica, a través de quin procediment es canalitza o no es canalitza, per posar un simple exemple, eh?

Vull dir, el que estem demanant és unes regles, perquè no hi hagi cap dubte, no estic demanant un codi, no estic demanant res, unes regles processals ad hoc, que siguin lògiques dintre de la norma substantiva que s'aprovi en el Parlament, que em dona igual que sigui en matèria de consum, en el Codi Civil català o en qualsevol altra matèria, per deixar-ho ben clar.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Sí que ha passat ràpid el temps... (*Rialles*.) Hi ha moltes coses a dir.

MASC. Em permeten només tractar el tema dels MASC? Dos minuts? Tema dels MASC, importantíssim, perquè això sí que és realment un canvi de paradigma dintre de l'àmbit processal. Jo estic en contra, perquè quedi clar, però jo ja parlo del *eje data*, no del *eje ferenda*, ja no hi ha res a fer. Què li vols fer? Tant de bo ens haguessin fet cas.

En la primera reforma que hi havia, la primera proposta, es limitava a supòsits molt concrets, malauradament, s'ha estès, però no és un tema econòmic, eh?, no ho oblidem. Al final, complir el requeriment de l'oferta vinculant de l'article 17 costa un euro, no és un tema econòmic. I, al final, estem parlant, si vols anar per aquesta via, d'un mes. I com a molt, com a molt, com a molt, si vols utilitzar altres mecanismes, de tres mesos, com a molt, com a termini màxim.

I, sobretot, en matèria de consumidors, no afecta per res, perquè tant s l'article 439 i 439 bis, i la disposició addicional setena de la Llei 1/2025, li dona un tràmit especial al consumidor. Per tant, no suposa cap problema, només t'obliga a fer un requeriment lògic per evitar la indefensió de l'altra part, i evitar aquesta litigació massiva que ara estem patint, que és brutal, que tenen inundats els jutjats, perquè ens estem trobant en el que jo anomeno la mercantilització de la prestació dels serveis jurídics, i això és el que s'ha d'evitar.

I el que fa aquesta reforma, realment, a través dels MASC, és regular tot el tema de les costes. En el fons, tornem al venciment de l'any 1984, que abans, jo, que soc el més gran, torno a dir, de la casa, me'n recordo que hi havia, en matèria de costes, que no s'imposava les costes a cap de les parts, llevat que hi hagués mala fe.

I l'únic procediment que regulava les costes era l'article 60 del Decret de 21 de novembre del 52, que estava dintre del que era la justícia municipal de la Llei de Bases de 1944. Per tant, aquest és un país pendular, anem sempre d'un cantó a l'altre, ara hem regulat la matèria de costes..., que està bé. Per què? Perquè si fas un ús abusiu del servei públic de justícia, em pot permetre, inclús, via taxació de costes, l'exoneració del pagament de les costes.

Hi ha una recent sentència de la Sala Primera del Suprem, que el ponent és l'actual president, una persona molt vinculada a Barcelona, va ser president de la Secció 15

molts anys i jutge del Primera Instància 7 de Barcelona, el senyor Ignacio Sancho Gargallo. Amb aquesta sentència, de 20 de desembre del 2024, posa de manifest com s'està duent avui a terme una utilització espúria del procediment en el que hi ha molta gent que pleiteja exclusivament pel tema de costes, i això no és la nostra feina. Nosaltres ens devem a la prestació d'un servei públic, a assessorar i a defensar pretensions dels clients, però no pleitejar per aconseguir unes costes, perquè les costes no són de l'advocacia, les costes són dels nostres clients.

Gràcies a totes i a tots.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula...

Joan Martínez Garcia (president del Consell de l'Advocacia Catalana)

Gràcies, senyor president.

Bé, primer, senyor Huguet, sí, estem totalment d'acord que totes les lleis haurien d'aportar aquesta memòria econòmica, i, a més a més, una memòria econòmica real, que no només s'aguantés sobre el paper, sinó que, a més a més, s'aguantés també a la realitat. I, sobretot, per poder fer efectiva realment aquesta llei d'eficiència, mai millor dit, no?, la reiteració.

I no tenim calculat nosaltres quants milions necessitaríem, perquè això se'ns escapa una mica a nivell d'infraestructures, se'ns escapa una mica del nostre àmbit. Però sí que podem parlar dels reforços que estan previstos i els reforços necessaris. Tenim quaranta-nou partits judicials a Catalunya, i hi ha previstos cinquanta jutges. Crec que és del tot insuficient.

I aquí vaig a una de les preguntes que ens feien de Junts, és si estem a aquest 10,9 per cent, a la resta de l'Estat espanyol, 12, a Europa, 19. Jo crec que hauríem d'estar per sobre del vint, perquè, realment, i ho comento, el que jo més conec és el meu partit judicial, que és Granollers-Mollet, i jo els puc dir que amb un no farem res, necessitem un jutjat d'instància, un altre instrucció, un altre de VIDO, el social #(14.58).

Estem parlant ja...

Fitxer 7

...de quatre Granollers, però també tenim Mollet. Amb això ja ens podem anar fent una mica a la idea de l'envergadura, no?, del canvi.

Quan pensem, en aquest sentit, no acabem de ser del tot optimistes amb la implementació d'aquests nous jutjats perquè pensem que han de ser més, qualsevol partit judicial en necessita més, parlem de Barcelona, per exemple, que en té bastants més només a la ciutat judicial, no? Això perquè ens fem una mica a la idea.

Respecte als criteris del MASC. Els criteris, nosaltres aquí hem reclamat també una unificació de criteris perquè ens crea als advocats una autèntica indefensió no saber si, o sigui, si ho poses en un jutjat o ho poses en un altre, aquell mateix requisit de procedibilitat serà acceptat i t'admetran a tràmit la demanda. Però encara anem més lluny, pot haver-hi una primera admissió per part del LAJ i que el magistrat després no la... , siguem, consideri que no hi ha hagut prou negociació i, llavors, no estimi la demanda. Això acabarà com ha acabat tot sempre, l'Audiència Provincial de Barcelona dictarà uns criteris, que és el que tothom aplicarà.

Ara, aquesta situació d'incertesa que ens està creant des d'ara fins que tinguem els criteris per part de les diverses audiències, tant les audiències provincials de Barcelona, Lleida i Girona, ens està creant a l'advocacia una sensació, realment, de molta inseguretat i, sobretot, de cara al client, com se li pot explicar.

I això anem a la llei, i aquí per part del diputat de VOX ens comentava que, bé, si realment això seria un endarreriment dels procediments o encallàriem els procediments i serien més cars. L'advocacia pensa, bé, i de formes diferents també, jo sí que soc un partidari del MASC, a diferència de Jesús, jo des del principi... (*Veus de fons.*) Por ley. No, jo és per principis, per principis, i m'explico.

És a dir, nosaltres vèiem el got mig ple, no mig buit. És a dir, no ha d'endarrerir, sinó solucionar prèviament el conflicte. (*Veus de fons.*)

Això significa que serà més car? No. Evitarem un procediment. Només amb una negociació podrem arribar a no tenir aquest plet, a abaratir, el client, evidentment, o el ciutadà quedarà més content perquè, la veritat, arribar amb una sentència que

després no pot executar, la sensació de frustració és impressionant per part del ciutadà. I has fet un gran procediment, però a l'hora d'executar no pots, no tens mitjans. Ja veurem amb els tribunals d'instància com acabarà els serveis d'execució. Això és un tema que està per veure. Sembla que bé, almenys les experiències pilot a Mollet, per exemple, estan funcionant. Creiem que aquesta reforma anirà bé en aquest sentit, a poder executar sentències, que és una de les coses que ens preocupa més. Però no tindrem... O sigui, la satisfacció extra processal ha de ser una doble satisfacció.

Perquè ja has arreglat el problema d'una forma que saps que cada vegada que tinguis un problema, si és una relació continuada, podràs acudir sempre a aquest MASC i, a més a més, t'evites, precisament, tot un procediment amb el temps i cost que comporta. Nosaltres ho veiem com una oportunitat de solució.

Quan deia que estava..., que la justícia sortia... No, no, això, simplement, el que volia dir és que ho estem solucionant, no és que la justícia surti, és que podem arreglar temes no només dins els tribunals, sinó també fora.

Al MASC sí que és veritat que ja tenim la mediació. Tenim sis MASC, tenim la mediació, tenim la conciliació, tenim el tercer neutral, tenim el burofax de tota la vida, l'oferta vinculant i, a més, la negociació, que és el que hem estat fent els advocats sempre, però ara amb una diferència, només que acreditem amb un buromail que el preu és inferior a un cafè i ja tenim el requisit de procedibilitat.

És a dir, que tampoc hem de fer una muntanya processal, precisament, d'aquest tema. Convertint l'advocat, molt important, en el CEO del conflicte. Realment, nosaltres, a partir d'ara, més que mai, som els que, quan arribi el conflicte, si és un conflicte matrimonial, veurem si el camp de treball o l'escenari serà una mediació, podrà ser una conciliació, depèn de com, farem una oferta vinculant, depèn de com, serem els advocats que intentarem arribar a un acord.

Se'ns obre un ventall de possibilitats i nosaltres ho veiem com un nou canvi de paradigma. Sempre ens hem estat queixant de la justícia, ara, que tenim l'oportunitat d'un canvi, caminem. Què pot passar? Que no surti del tot bé? És igual, ja ho anirem arreglant a mesura que anem trobant els problemes. Per això jo, ja des del principi,

soc optimista i penso que és el reflex –torno a dir-ho– de la nostra ciutadania per la cultura del diàleg i la cultura de la pau.

Una cosa que crec que també ens diferencia, en certa manera, de la resta de l'Estat. Anem com a punta de llança, precisament, a l'hora d'assumir aquest nou repte respecte a la resta de comunitats. A mi això és el que em consta pel que conec a partir dels companys de la resta l'Estat.

El tràmit administratiu, el que volíem comentar..., bé, simplement, posaré l'exemple de l'estrangeria. Quan decreten un decret d'expulsió a un estranger, prèviament hi ha una detenció policial amb unes al·legacions que es fan al principi, quaranta-vuit hores, tornes a fer al·legacions, i llavors, després, queda el tràmit perquè Govern Civil dicti aquesta resolució de decret d'expulsió. Aquest decret d'expulsió, posteriorment, en dos mesos, ho portes al contenciós-administratiu.

Aquest tràmit, des del moment que hi ha la detenció policial, que és un tràmit administratiu, fins que es dicta el decret, això està cobert per la justícia gratuïta. L'únic que volem és que això mateix, aquest tràmit administratiu, que no hi ha demanda encara contenciosa, sigui també gratuït en el cas dels menors. Era només aquest. Poso l'exemple perquè es vegi més clar.

Respecte al tema de la violència de gènere, que és també el que ens està preocupant i que també ha sortit, i aquí resposta també a Junts, que també, juntament amb el Col·legi de Barcelona, si no us importa, farem arribar les estadístiques. Però, bé, no obstant, volia comentar unes quantes, i és, sí que estem d'acord que a l'advocat se li pagui el quilometratge, però és que no és necessari si no movem els jutjats. És que el tema està aquí.

Moure el jutjat, centralitzar-los, el que està fent és crear un cost. Un cost a la víctima, a l'Administració, que ha de pagar el desplaçament de la víctima, a l'advocat, que se li ha de pagar el desplaçament en quilòmetres, però és que ja no és només... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Acabo. No és només ja el fet d'aquesta distància en quilòmetres, sinó que és la distància que té la víctima respecte a la justícia, que és el que ens preocupa, realment. Perquè l'altra és una partida pressupostària, ho pagues i ja està. Però és que a la víctima aquesta

revictimització que està tenint, encara que la posem davant d'una pantalla, això no té preu –no té preu.

I ja acabo nomes, i volia contestar també a la diputada, la senyora Balsera, al tema de la violència institucional. En el mateix sentit, que estàvem treballant també i que ens preocupava molt, el tema de les ordres de protecció, també tenim previst algun webinar més, que són en l'inici del que acabarà sent una jornada sobre la violència institucional, perquè realment ens està preocupant moltíssim i entenem que, en certa manera, les ordres de protecció és una forma de violència institucional.

La preocupació la tenim, l'hem recollit, ho hem parlat també en diverses ocasions i això acabarà amb una jornada i amb unes conclusions que, evidentment, farem arribar a vostès, per suposat, i a la premsa, etcètera.

I amb això, doncs, acabo la meua intervenció. M'hagués agradat respondre a tothom, però, bé, el temps és el que té.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies als dos compareixents, representants del Col·legi de l'Advocacia Catalana i del Col·legi d'Advocats de Barcelona. Estem molt agraïts de les seves compareixences.

I ara mateix farem un recés d'un minut i reprendrem amb les propostes de resolució, per poder acomiadar els compareixents.

Gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El vicepresident

Doncs, si us sembla, reprenem la... (*Veus de fons.*) Sí? Us recordo que hem acordat a aquesta Mesa que totes les intervencions seran per un temps màxim de tres minuts, que en aquest cas avui serem poc flexibles perquè anem molt malament de

temps i que, finalment, el grup proposat tindrà un minut per posicionar-se sobre les esmenes. (*Veus de fons.*) Estrictes. D'acord?

Fitxer 8

Proposta de resolució sobre la promoció i el garantiment de l'ús del català a l'Administració de justícia

250-00273/15

Comencem amb el punt 3 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la promoció i el garantiment de l'ús del català a l'Administració de justícia, que és una proposta de resolució que ha fet el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i per presentar-la té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, la diputada Carme Renedo.

Carme Renedo i Puig

Parlar de justícia espanyola és per al nostre grup parlamentari i per una part amplíssima de la societat un oxímoron, una contradicció irresoluble. Una justícia espanyola en català no deixarà de ser-ho, ho sabem. Però és un objectiu legítim voler una oficialitat real de la llengua catalana, si més no d'acord amb la legislació vigent.

És legítim voler viure plenament en català. Voler i treballar perquè es respectin els drets lingüístics de la ciutadania és més, però, que un objectiu, hauria de ser un imperatiu categòric de tots els membres d'aquest Parlament.

Com tothom sap en aquesta cambra, es vulgui o no reconèixer, hi ha nombroses disposicions i pràctiques administratives, legislatives i judicials que supediten l'oficialitat del català i el seu coneixement. I n'és un cas paradigmàtic el que es produeix en el terreny de la justícia, en el qual diverses normes, començant per la llei orgànica del poder judicial, entrebanquen, sistemàticament, el dret a la justícia en català. El cas ha estat denunciat repetidament pel Consell d'Europa als informes sobre el compliment de la Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries.

Com li agrada dir al conseller de Política Lingüística, amb tota la raó, l'oficialitat del català és incompleta, es veu afectada per reinterpretacions regressives i sovint no es pot exercir de facto, encara que estigui reconeguda *de iure*.

La proposta de resolució vol avançar en el coneixement i ús del català en l'àmbit de la justícia i insta al Govern a implementar mesures que fomentin l'ús del català en tots els tràmits administratius i judicials i sensibilitzin els operadors jurídics sobre la importància de poder exercir un dret fonamental.

Instem al Govern a continuar i millorar el suport econòmic als opositors a jutges i fiscals a Catalunya per aconseguir professionals que coneguin el país i puguin exercir l'administració de justícia amb sensibilitat.

I instem al Govern a continuar i aprofundir la formació en català i sobre Catalunya per part de jutges, fiscals i operadors jurídics que exerceixin aquí.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara per posicionar-se... Sí, heu presentat esmenes i, per tant, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Lúdia Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresident. En primer lloc, agrair-los la presentació d'aquesta proposta de resolució, ja que compartim amb vostès la preocupació per l'ús insuficient del català a l'Administració de justícia que, a la seua vegada, ja saben vostès que es manté com una de les principals prioritats institucionals a l'any 2025.

El Departament, a través de les seues estadístiques anuals i informes, constata que aquest percentatge d'actuacions judicials continua sent molt baix.

La veritat és que hi ha una clara voluntat de revertir aquesta situació. El Departament de Justícia i Qualitat Democràtica saben vostès que porta terme, i de forma compromesa, diferents actuacions per fomentar l'ús del català a la Justícia i garantir que els ciutadans puguin ser atesos, defensats i jutjats en català. Hi ha diversos programes, en actuacions, principalment, de foment i formació en llengua catalana i

també de formació del personal que hi presta servei i dels professionals que s'hi relacionen. Però, bé, ara, per qüestions de temps, tampoc no en farem esment, no?

Justament, també al darrer Ple es va debatre el fet que el Departament, a través del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, també està desplegant el programa de beques per a jutges, fiscals i lletrats de l'Administració de Justícia, que té una durada de quatre anys, així com d'altres programes de formació i perfeccionament en el mateix Centre d'Estudis que depenen, ja ho he dit, del Departament.

També des del Departament s'ofereixen de forma regular cursos de català, de drets lingüístics, de llenguatge jurídic i d'eines lingüístiques al personal del servei de l'Administració de Justícia, alumnes de l'escola judicial, operadors jurídics, perits judicials i personal de l'àmbit de l'execució penal i de l'Administració de Justícia.

És important destacar que els jutges que arriben nous en primera destinació a Catalunya tots han tingut la possibilitat de fer cursos de català a través del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica durant la seva formació a l'escola judicial, per tal que quan prenguin possessió ja tinguin uns coneixements mínims de català. Així mateix, tot el personal que arriba nou a Catalunya té aquesta possibilitat d'accedir als cursos gratuïts de català en la modalitat que més li convingui.

Ja per acabar, comentar que el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica participa en diferents convenis per facilitar l'ús del català a la Justícia, ja sigui en les actuacions judicials, en torns d'ofici o en l'accés a les lleis estatals en català.

Hi ha diversos convenis firmats, el conveni de col·laboració del Departament de Justícia per mitjà de la Secretària per a l'Administració i Entitat Autònoma del Diari Oficial i les Publicacions, un conveni marc de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i les institucions representatives dels col·lectius professionals de l'àmbit jurídic, etcètera.

Per tant, hem de concloure que, efectivament, l'ús del català a l'Administració és un tema que ocupa i preocupa el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica i que, com ja hem pogut veure, no cessa en la lluita per revertir aquesta tendència de l'escàs ús de la llengua catalana a l'Administració de Justícia. Per aquest motiu, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució presentada.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula el diputat Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, vicepresident. Viure plenament en català al nostre país no és possible encara i, en alguns llocs, molt especialment. I l'àmbit de la justícia és un espai especialment inquietant. No es garanteixen els drets lingüístics i, amb aquests, no es garanteix una tutela judicial efectiva de les persones que passen per l'Administració de Justícia, ja siguin professionals, però també els ciutadans que, o bé com a acusats o com a víctimes o com a demandants o com a demandats, passen per l'Administració de Justícia.

I és una situació especialment sensible perquè, a més a més d'aquests drets lingüístics vulnerats, com deies, es vulnera la tutela judicial efectiva. És a dir, es vulnera el dret a defensar-te de la millor manera o a acusar, en qualsevol cas, de la millor manera o a declarar de la millor manera, que és amb el teu idioma, amb la manera que sents i t'expresses, en un entorn que no és l'habitual per la majoria de ciutadans. De fet, és una situació excepcional, és un moment extraordinari per la majoria de ciutadans el pas per un jutjat. I, per tant, no poder-ho fer amb la teva llengua i expressar-te amb la teva llengua és una vulneració flagrant.

Des d'aquest punt de vista, doncs, com no pot ser d'una altra manera, donarem suport en aquesta proposta de resolució i a tots els elements que planteja, que són especialment rellevants. Un, l'afirmació de la necessitat i del dret a poder-se moure per l'Administració de Justícia amb la llengua pròpia del nostre país, el català.

I l'altre, doncs, en les mesures que planteja en l'àmbit de donar suport a opositors perquè puguin participar de..., tinguin l'oportunitat i el dret a concórrer en unes oposicions, que són molt exclusives i que només se les poden permetre aquells que hi poden estar uns quants anys sense treballar i només estudiant. També, doncs, programes de formació de català per les persones que no el coneixen.

I, finalment, doncs els elements també que planteja de traducció, etcètera.

És a dir, en tot cas, totes aquelles mesures que creiem que són essencials i imprescindibles per poder garantir l'ús de la llengua catalana, de la pròpia llengua del nostre país, a Catalunya.

Per tant, doncs, el nostre vot serà favorable.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Partit Popular i té la paraula el diputat Pere Lluís Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresident. Bé, vull dir, qui els hi parla és un advocat que fa els judicis en català. Escolti'm, no hi ha cap problema. Estan buscant vostès problemes on no n'hi ha. Vull dir, des de fa molts anys, qualsevol ciutadà que va als jutjats i parla en català, no té cap problema per parlar en català. Escolti'm, no té cap problema per parlar en català. Vull dir, buscar problemes on...

I, escolti'm, i si hi ha un..., com ha dit el president del Consell, si hi ha un set per cent només de sentències en català, sap qui és el responsable? Vostès, que han governat Catalunya durant els últims trenta anys. Esquerra Republicana i Junts. Vostès són els responsables si a Catalunya només hi ha un set per cent de sentències en català.

Perquè les seves polítiques han fracassat per defensar... I ara diuen que el català està en perill. Els únics responsables són vostès.

Escoltin, i volen imposar una llengua de treball exclusiva als jutjats en català. Escolti, hi ha dos idiomes oficials, dos, i vostès tenen un problema amb la llibertat i amb la democràcia. La llibertat de qualsevol treballador, de qualsevol persona, d'escollir l'idioma en què treballarà. Perquè són dos idiomes oficials. I si hi ha un... *(Veus de fons.)* Em deixarà continuar, senyora Capella? *(Veus de fons.)* No... *(Veus de fons.)* Hi ha dos idiomes.

I per tant, escolti'm, vull dir, vostès, imposar? Que cadascú faci el que vulgui. Perquè, els agradi o no, hi ha dos idiomes oficials. I en aquests moments, a l'Administració de Justícia qualsevol persona és atesa en català sense cap problema. Miri, porto trenta-cinc anys exercint d'avocat, sense cap problema.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula el diputat Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Moltes gràcies, president. Jo també soc advocat d'exercici i m'expresso indistintament en català o en castellà en funció del client o en funció dels testimonis que pugui fer a les parts. I no hem tingut mai cap problema en ordre a la utilització de l'expressió d'una altra llengua. Inclús, el jutge tenint menys coneixements de la llengua catalana, no ha tingut cap inconvenient que la persona que declara o que s'expressa s'expressi en la millor forma, que és la llengua que utilitza, la seva llengua materna.

Dit això, vista la situació força preocupant de la Justícia que es troba a Catalunya i també com s'ha posat en els informes que vostès han assistit, com l'informe de Fiscalia del 2023 o la Sindicatura de Greuges, doncs, bé, sembla que, clar, vostès viuen al marge o fora de la realitat.

És que el que els interessa en aquesta proposta de resolució no és resoldre els greus problemes que pateix la justícia, sinó la llengua en què aquesta s'imparteix. Fer del català, com diu en la seva proposta, als jutjats una prioritat, com si no haguessin d'altres problemes urgents. Mirin, deixin d'imposar i multar, com s'ha vist recentment.

Vostès, amb aquesta PR, utilitzen la llengua catalana com la pedra angular del nacionalisme, sense importar-los la lamentable situació en què es troba l'àmbit de la justícia. Perquè vostès, la llengua, està als principis fonamentals del moviment. Vostès poden tolerar determinades desviacions circumstancials, però simular pluralitat. Però la realitat és que la llengua, juntament amb l'educació, són els instruments fonamentals que utilitzeu com a nacionalistes.

L'obsessió del nacionalisme per imposar el català arriba a totes les esferes, ni la justícia s'allibera. Parlem d'immersió lingüística, ara volen una immersió judicial. Com si amb això no en tinguessin prou, ja bastant tenim amb què no es compleixin

aquestes sentències, com, per exemple, el vint-i-cinc per cent de la quota del castellà.

És a dir, la intoxicació ideològica que comporta aquesta proposta de resolució i l'ortodòxia nacionalista fa concloure que el nacionalisme és un antigalla que és incompatible amb un comportament democràtic.

Nosaltres fomentem el bilingüisme a Catalunya. Les llengües estan per a comunicar-se, no per a enfrontar-se, i la comunicació és sempre una riquesa.

No acceptem, doncs, l'ús identitari de la llengua catalana com a forma de diferenciació i fons de conflictes. Perquè vostès parlen a la proposta com a llengua pròpia, però obliden que són les persones les que parlen les llengües i no els territoris.

I si un s'apropa a qualsevol jutjat, per exemple, a la Ciutat de la Justícia de Barcelona, observarà que tota la cartellera, la informació, les indicacions i monitors d'assenyalament de vistes estan exclusivament en català, el que suposa un menyspreu a més de la meitat dels catalans, que parlen el castellà com a llengua pròpia, i d'ús normal que, juntament amb el català, existeix des de fa segles aquí a Catalunya.

Por tanto, VOX votaremos en contra de toda esta propuesta de resolución desde la firme convicción que el catalán y los catalanoparlantes merecen todo nuestro respeto, pero ustedes se obcecan en negar la realidad mediante imposiciones en detrimento del castellano, lengua igualmente propia de esta tierra, lengua materna de más de la mitad de los catalanes y lengua común a todos los españoles.

Dicho esto, apostamos por una justicia más eficiente, más atractiva y que demuestre el talento en toda España y con menos ideología identitaria.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Moltes gràcies, vicepresident. Pensem que, efectivament, una de les emergències, urgències que té el nostre país té a veure amb la llengua, efectivament, i un dels àmbits en els que és més preocupant la implantació del català és a la Justícia.

Mirin, jo vaig néixer a Burgos, he viscut fora vint anys, he après perfectament el català i puc assegurar que no s'està fent suficient perquè la gent pugui fer la seva professió a Catalunya, neixi on hagi nascut, plenament en català.

I el que té el dret de poder parlar en l'idioma amb el que es senti més còmode és el ciutadà, no és el treballador. El treballador el que s'ha de fer és garantir de manera adequada que entengui i pugui parlar i pugui augmentar de manera clara i eficient amb les mesures que aquesta proposta de resolució planteja, però també altres polítiques en les que jo crec que hi ha un gran consens, però crec que hi ha un gran consens que hi ha molts problemes per poder avançar, i un dels problemes també tindria a veure amb no garantir una justícia plenament en català, que té a veure amb reivindicacions que van molt més enllà.

Però més enllà d'això, el que no és justificable és el que passa amb molts jutjats de Catalunya, on, a diferència del que vostès diuen, el que jo m'he plantejat és que no és tan fàcil per qualsevol persona parlar en català i, fins i tot, sabem que entre diferents advocats a vegades és, anem a parlar millor en castellà i no en català per no predisposar qüestions.

Llavors, hi ha un problema, hi ha una situació en la que el Consell General del Poder Judicial, també la Fiscalia i, en general, no s'han posat les piles. I, llavors, el que ha de fer el Parlament de...

Fitxer 9

...Catalunya és impulsar aquestes polítiques públiques per tractar de pal·liar problemes de fons que s'haurien de solucionar, des del meu punt de vista, clarament, a nivell estatal, per fer obligatori l'ús del català per exercir aquestes professions a Catalunya perquè és una llengua que ens pertany a tots i a totes les catalanes i per això cal avançar. I agraïm aquesta proposta de resolució a la que votarem totalment a favor.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, vicepresident. Nosaltres, el nostre grup també recolzarem aquesta proposta, que el que busca és poder viure en català en tots els àmbits, també inclòs el de la justícia.

Davant d'aquestes afirmacions, no?, que diuen que podem parlar sempre en català, jo crec que..., basem-nos en dades, no?, mirem què hi ha. A principis d'aquesta legislatura, a principis del mandat, el que llavors era, estrenat, conseller de Polítiques Lingüístiques va publicar un informe de la situació del català, de l'occità, aranès i de la llengua amb les signes i les principals línies d'intervenció en política lingüística durant la legislatura. I aquí sortien les xifres de l'ús del català i deia molt clarament que només els 6,8 de les sentències són en la nostra llengua.

Llavors, no cal que expliquem si un advocat pot parlar o no pot parlar o la persona pot ser atesa o no pot ser atesa. Senzillament, l'Administració de Justícia parla en espanyol.

I si busquem mesures que ens proposen que això, poden fer equilibrar una mica la balança, doncs totalment d'acord i la recolzarem des de la CUP.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. I ara veig que s'han transaccionat punts i té un minut el grup proposant per posicionar-se sobre...

Carme Renedo i Puig

Les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista han estat les previsibles i les intervencions dels grups de la cambra també. Han estat acceptades.

Agraïm als grups que hi votaran a favor. I al PP i VOX només els hi compartiré un record personal, que és un dels malsons, d'aquells records que quan em mori em passarà per davant, quan diuen que et passa la vida, que és la meva sogra intentant parlar castellà en un plet contra la Seguretat Social en el que podia perdre la seva pensió. No hi ha hagut situació de més indefensió, vulnerabilitat i indignitat de la justícia espanyola.

Deixant això de banda, el Grup Parlamentari de Junts és perfectament conscient que aconseguir que la llengua catalana sigui utilitzada com a llengua oficial en l'àmbit de Justícia, amb tots els ets i els uts, és missió impossible mentre estiguem subordinats a l'Estat espanyol. És igual el que digui l'Estatut, el que digui la santíssima Constitució o el que digui l'article 27 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics que Espanya va signar el 76 i va ratificar el 77. Per a Espanya, paper mullat tot. No per nosaltres.

Des de Junts continuarem treballant per la independència d'aquesta nació fins a assolir-la, és l'únic camí. En el mentrestant, vetllarem per preservar la terra, la gent, la llengua i la cultura catalanes. Denunciarem el que calgui i quan calgui. I proposarem, com fem ara, mesures que puguin ajudar a fer realitat l'exercici dels drets lingüístics i a garantir la plena oficialitat de la llengua, encara que no tenim cap confiança ni en aquest Govern de Catalunya ni en cap Govern de l'Estat espanyol.

Parafrasejant Pep Guardiola, podríem dir que sempre trobarem qui ens perdoni per no encertar-la, però si no ens hi esforcem, això sí que mai ningú no ens ho perdonarà.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara voldria demanar als grups si hi ha alguna petició de votació separada. *(Veus de fons.)* Cadascun? Molt bé.

Doncs procedim a la... *(Veus de fons.)* 1 i 3 conjuntament. Perfecte. *(Veus de fons.)* I 2 i 4 separats. D'acord. Doncs molt bé, procedim a la votació del punt 1 i del punt 3.

Vots a favor?

Del Grup Parlamentari Socialista, del Grup Parlamentari d'esquerra, dels Comuns, de la CUP i de Junts per Catalunya.

Vots en contra?

Del Grup Parlamentari de VOX.

I abstencions?

Del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Per tant, aquests, els punts 1 i 3 s'han aprovat amb 14 vots a favor, 1 en contra i 2 abstencions.

Moltíssimes gràcies.

Ara votariem a continuació el punt número 2.

Vots a favor?

Del Grup Parlamentari del Partit Popular, del Grup Parlamentari de Junts, de la CUP, dels Comuns, d'Esquerra Republicana i del Grup Parlamentari Socialista.

Vots en contra?

Del Grup Parlamentari de VOX.

Per tant, s'ha aprovat en aquest cas també per 16 vots a favor i 1 en contra.

I, finalment, votarem el punt número 4.

Vots a favor?

Del Grup Parlamentari de Junts, del Grup Parlamentari de la CUP, del Grup Parlamentari dels Comuns, del Grup Parlamentari d'Esquerra i del Grup Parlamentari Socialista.

Vots en contra?

Del Grup Parlamentari de VOX i del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Per tant, aquest punt també queda aprovat amb 14 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Moltíssimes gràcies.

Proposta de resolució sobre l'ampliació del nombre de jutjats i de fiscals

250-00274/15

Doncs procedirem ara al punt següent de l'ordre del dia, que és el punt número 4, que és la proposta de resolució sobre l'ampliació del nombre de jutjats i de fiscals, que és a proposta del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, amb la qual cosa li hauré de demanar al president que s'incorpori a la Mesa.

(Pausa.)

El president

Sí, tindria la paraula per un temps de tres minuts el Grup Parlamentari de Junts.

Francesc de Dalmales i Thió

Gràcies, president. Diputades, diputats, si camineu fins a la catedral i aneu a la Casa de l'Ardiaca, que està just davant, veureu que quan va ser seu del Col·legi d'Advocats, el 1895, van demanar la reforma de l'edifici a Domènech i Montaner, un arquitecte modernista. I veureu que a la bústia hi va posar unes fulles d'heura, hi va posar una oreneta i una tortuga. Les fulles d'heura per representar el complicats i ferragosos que són els processos judicials, la tortuga pel lents que arribaven a ser i l'oreneta pel ràpids que haurien de ser. Cent trenta anys després, som exactament aquí, amb la paradoxa que, a més a més, des de Catalunya veiem que, quan hi ha processos contra l'independentisme, surten fiscals, mitjans, investigadors, de sota les pedres i, quan la justícia ha de fer servei als homes i les dones d'aquest país, és lenta. I una justícia que és lenta no és justícia.

I per tant, més enllà d'anticipar el que volem com el que hauria de ser la justícia catalana, més enllà de saber que la justícia espanyola mai no serà justícia del tot, sí que hem d'oferir a totes aquelles persones, a totes, els encausats, els advocats, a totes aquelles persones que esperen una resposta de la justícia, han de tenir els mitjans suficients. Més encara en un país que pateix l'espoli fiscal que vivim, que, per tant, no hi ha cap justificació perquè hi hagi aquesta saturació en els nostres jutjats.

I per tant, el nostre portaveu, l'Isaac, ha preparat aquesta proposta de resolució, que, bàsicament, el que demana és que hi hagi més jutges i més fiscals, i ens agradaria que la resta de grups parlamentaris, veient l'obvietat d'aquesta demanda, que us afegíssi en aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Seria el torn del Grup Parlamentari Socialista, que ha presentat esmenes.

Lídia Ferré Ferré

Gràcies, president. En primer lloc, agrair a Junts arribar a les transaccions que hem arribat en els punts 1 i 2 de la proposta de resolució. I també anunciem la nostra abstenció del tercer punt.

El Govern defensa que els serveis públics han de ser la prioritat de l'autogovern, d'acord?, i la principal eina per cohesionar socialment i territorialment el país. I això, traslladat a l'àmbit de la Justícia, suposa que el Departament reconeix la necessitat urgent d'incrementar el nombre de jutges i fiscals, ampliar la infraestructura judicial i implementar reformes organitzatives per fer front al dèficit actual.

Per este motiu, entre altres coses, el 24 de febrer, tant el Govern central com la Generalitat de Catalunya ja van acordar incorporar un mínim de seixanta noves unitats judicials, entre 2025 i 2028, per assolir la mitjana espanyola de jutges per habitants.

Quant a la planificació i criteris per a la creació d'òrgans, el Departament també estudia anualment la creació de nous òrgans judicials, segons les carreres de treball, en coordinació amb la sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i el Ministeri de Justícia, que al final és qui en té la competència.

Catalunya continua per sota la mitjana estatal en nom de jutges, magistrats, malgrat que tenim una alta taxa de litigiositat. Per la qual cosa, la creació d'aquestes noves unitats és una prioritat per al Govern, que també es recull al Pla de Govern de la quinzena legislatura.

Quant al personal i recursos humans, lo Departament de Justícia està fent un seguiment continu de les necessitats de personal, tot i que les dotacions depenen del pressupost disponible.

Quant a fiscalia, que vostès demanen també, el Govern central en té la competència exclusiva, amb el nomenament de fiscals, però el Departament de Justícia en fa un seguiment. I també es preveu implantar el model d'oficina fiscal a Catalunya i aprovar les relacions de llocs de treball a les fiscalies, començant per Barcelona i, posteriorment, estenent-se a Lleida, Girona i Tarragona.

També parlen vostès de modernització i digitalització, i el pla departamental inclou millores en recursos humans, tecnològics, planta judicial i digitalització, amb objectius com descongestionar la justícia, millorar l'eficiència, implementar l'estratègia de justícia judicial, en definitiva, adaptar els sistemes informàtics a un nou model organitzatiu.

Tot això impacte de la nova llei, de la 1/2025, perquè aquesta llei introdueix estes reformes, com l'organització en tribunals d'instància, transformació de jutjats de pau en oficines de justícia municipal i l'obligatorietat de mitjans alternatius de resolució de controvèrsies en certs procediments.

Per tant, s'ha de continuar treballant per fer front al dèficit actual i millorar l'eficiència de qualitat del servei públic de justícia a Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, president. El nom fa la cosa, sí, i per això no parlem de multireincidència, perquè la reincidència, perquè que hi hagi reincidència hi ha d'haver una sentència. I el problema, justament, és aquest, que no hi és, la sentència. El que són són multidetinguts, perquè la policia fa la seva feina. La policia fa la seva feina perquè va pels carrers, patrulla els carrers, visita comerços, parla amb veïns i veïnes i deté les persones que delinqueixen. També persegueix les trames organitzades, que a

vegades són més perilloses i, sovint, només ens quedem en la superficialitat del delictes.

Per això sempre hem defensat nosaltres que les polítiques de seguretat són polítiques progressistes perquè, efectivament, quan hi ha governs progressistes, s'incrementen els efectius dels cossos de seguretat i, quan hi ha partits conservadors, com el Partit Popular, quan governava l'Estat espanyol, aquest país que diuen tant estimar, va perdre el deu per cent dels efectius de les policies, igual que de metges, mestres, etcètera, perquè és la seva estratègia.

Crec que aquesta proposta de resolució és necessària perquè, efectivament, no té sentit que parlem de seguretat si, alhora, no parlem d'una justícia que respongui a la feina que fa la policia. Però, alhora, tampoc té sentit que parlem de justícia si no acompanyem a la gent amb les seves dificultats, amb els seus problemes, amb les seves controvèrsies, que s'han de resoldre, del tipus que siguin, personals, professionals, econòmiques, de forma..., amb una certa premura. Ja no demanem, com apuntava en Francesc de Dalmases, que es reunixin en diumenge, no cal –no cal. Però, no sé, que les coses vagin amb una certa rapidesa. I això significa, doncs, la necessitat que hi hagi més jutjats.

I alhora, també, perquè quan parlem de multireincidència, crec que cometem aquest error i desviem el focus, també no puc acabar sense, quan parlem de seguretat, i ho vinculem a determinats col·lectius, també tenir clar que, segurament, si fem un urbanisme més intel·ligent, si tenim més cura dels nostres carrers i no fem polítiques d'habitatge que abandonin els veïns als seus barris i garantim que la gent tingui dret a l'habitatge i una vida digna, segurament treballarem més per la seguretat que omplint només els carrers de policies i de jutjats per jutjar-los.

I que la seguretat és quelcom que va molt més enllà de l'última ràtio, que és la policia, que és imprescindible, i per això, doncs, quan hem governat Esquerra Republicana hem incrementat els efectius, però que la seguretat va molt més enllà d'això.

I una cosa que és coherent amb això, és que el país tingui els jutjats que necessita per donar resposta a les necessitats de tutela judicial efectiva dels seus ciutadans.

Gràcies.

Per tant, votarem favorablement a tots els punts de la moció.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. No podem estar més que d'acord, estem totalment d'acord amb el que s'incrementi la planta judicial de jutges fiscals. Ens hagués agradat que el Partit Socialista hagués presentat alguna esmena dient que, a més, incrementaven el pressupost, perquè sense pressupost, com ens han dit els que han vingut avui a declarar, sense pressupost tot això no servirà per res. Necessitem incrementar els pressupostos de justícia.

Per tant, al Partit Popular votarem a favor. Però esperem que també votin a favor a incrementar aquests pressupostos de justícia, tant a Madrid com aquí.

I permeti'm només al diputat de Junts, escolti'm, miri, la justícia espanyola, els jutges espanyols són jutges independents. I l'avantatge, l'avantatge és que hi ha un sistema de control de qualitat extraordinari que vostès fan servir contínuament, que és la sentència del Tribunal...

Fitxer 10

...Europeu de Drets Humans. Pregunti el resultat dels recursos que han plantejat vostès al Tribunal Europeu de Drets Humans i a qui ha donat la raó el Tribunal, i veurà quin és el grau d'independència de la nostra justícia.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Moltes gràcies, president. Bueno, desde VOX votaremos en favor de una parte importante de esta propuesta de resolución, porque la necesidad de reforzar el sistema judicial en Cataluña es evidente y urgente. La carga de trabajo de los

juzgados es insostenible y, en muchos casos, quienes sufren las consecuencias son los ciudadanos, que ven como sus procedimientos se eternizan o como la justicia llega tarde o cuando llega tarde a veces también llega mal. Y cuando la justicia es lenta, no es justicia, sin victimismos identitarios, como se ha expuesto aquí, puesto que no hemos de olvidar que estamos hablando de jueces independientes.

Una justicia colapsada, como el resto de los servicios básicos, a consecuencia, como señalan los informes del crecimiento descontrolado de inmigración y el aumento de los delitos en nuestras calles.

Por tanto, apoyamos la creación de unos juzgados y el refuerzo de las plantillas como medidas necesarias, porque cualquier inversión que aumente la eficacia y reduzca el colapso actual contará con nuestro beneplácito.

Sin embargo, nos oponemos rotundamente al punto 2 de la propuesta original, que introduce una narrativa cargada de ideología y victimismo. No aceptaremos que se utilice el refuerzo de fiscales como excusa para alimentar un discurso identitario ni que se hable de realidad jurídica del país. Cataluña es España y la justicia debe servir para todos los españoles y por igual.

Cataluña no necesita más estructuras paralelas ni más órganos duplicados, sino que necesita jueces, fiscales y funcionarios que apliquen la ley con absoluta independencia y resuelvan los problemas aplicando la justicia al caso concreto planteado, como resultado de una valoración de los hechos regida por la prudencia y una aplicación de la ley presidida por la equidad.

El president

Gràcies, diputat. Seria el torn del Grup Parlamentari de Comuns. En aquest cas no farem ús d'aquesta intervenció, ja hem explicat el nostre posicionament, fins i tot aquest matí, i després ja votarem també per facilitar la feina entre el vicepresident i aquest president.

I ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, gràcies, president. Molt breument. Fa un moment parlàvem de la justícia en català, doncs en aquest cas és aquesta justícia en català i amb mitjans que la treguin del col·lapse estructural que viu, no?, amb aquesta acumulació de casos i...

No parlem en la vostra proposta, però també, amb el tema dels expedients per corrupció, que mai acaben d'arribar a judici perquè, no?, són aquelles causes tan grans que costa tant d'estructurar, on li falten sempre mans amb aquestes causes perquè tirin endavant i arribin a judici.

La proposta sí que recull també tot el tema, també, de la digitalització. Creiem que és un moment que ja s'està impulsant, però cal aquest impuls definitiu de l'expedient digital per tenir una justícia que funcioni.

I també us heu recordat de parlar de la millora de les condicions laborals dels professionals de justícia, i per això nosaltres votarem favorablement tots els punts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Doncs té el torn de paraula, d'un minut, per valorar les esmenes i transaccions plantejades.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, president. Sobre la independència judicial espanyola, un WhatsApp del senyor Ignacio Cosidó, fins on jo sé del Partit Popular, que deia: «Controlando la Sala Segunda desde atrás y presidiendo la Sala 61». En fi.

Els agraeixo molt a la Lúdia Ferrer... *(Veus de fons.)*

El president

Disculpi, simplement, intentem adequar-nos sempre...

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, sí, sí, no em mouré del minut, no pateixi, president.

Agrair al Grup Socialista la facilitat amb què hem realitzat les transaccions i jo em penso que és una tasca comuna que aquesta proposta de resolució segueixi

endavant i que hi hagi aquesta predisposició també del Departament per donar aquest millor servei del Departament de Justícia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per les votacions, volen sol·licitar alguna votació per separat d'algun punt? He entès que el punt 3 per separat i l'1 i el 2 conjuntament? *(Veus de fons.)* D'acord, doncs votem els tres punts. *(Veus de fons.)* D'acord, doncs procedim a la votació del punt número 1.

Vots a favor?

Unanimitat, quedaria aprovat.

Del punt número 2.

Vots a favor?

Setze. Seria el Grup Parlamentari Popular, de Junts, de la CUP, d'Esquerra Republicana, del PSC i de Comuns.

Vots en contra?

El Grup Parlamentari de VOX.

Quedaria aprovada per 16 vots a favor i 1 en contra.

I el punt número 3, procedim a votació.

Vots a favor?

Vots a favor de Grup Parlamentari Popular, de Junts, de la CUP, d'Esquerra Republicana, de Comuns.

Vots en contra?

I abstencions?

Disculpi, senyor Villafranca, vostè ha votat a favor d'aquest punt, oi?

Quedaria aprovada, 12 vots a favor i 5 en contra. *(Veus de fons.)* No, 12 punts a favor i 5 abstencions, disculpeu. Quedaria aprovada d'aquesta manera.

Proposta de resolució sobre la protecció del personal funcionari i laboral dels serveis penitenciaris davant les agressions sexuals

250-00275/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que seria la proposta de resolució sobre la protecció del personal funcional i laboral dels serveis penitenciaris davant les agressions sexuals, plantejada pel Grup Parlamentari de VOX. I té la paraula el diputat Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Sí, muchas gracias, presidente. Imagino que mi compañero ha anunciado que actuaba por substitución en esta propuesta de resolución.

Bien, la situación de las prisiones catalanas y de los funcionarios de prisiones que trabajan en ellas es actualmente insostenible. Déjenme que les recuerde, de nuevo, el alcance y la magnitud del drama que viven cada día los funcionarios de prisiones.

Durant el 2024 ha habido 871 funcionarios de prisiones agredidos o que han sufrido una tentativa de agresión, 871.

También, durante el 2024, se han contabilizado veinticinco agresiones sexuales a funcionarias penitenciarias. En los últimos cuatro años, cincuenta y nueve agresiones sexuales.

Mire, la última esta semana, me pasaban una noticia también del Centre de Lledoners, en la que un preso ha enseñado sus genitales a una funcionaria y, en vez de ser dirigido al DERT, al Departament de Règim Tancat, se ha quedado alegremente en el patio con la misma funcionaria a la que le había exhibido los genitales.

En fin, el centro penitenciario de jóvenes, actualmente, es el tercer centro penitenciario con más agresiones, después de Brians I y de Brians II, pese a ser el que menos internos tiene de toda Cataluña.

Y frente a esta realidad, que es insoportable, ¿qué vemos? Pues vemos que ustedes se han negado a investigar el asesinato de Nuria López, que ha tenido responsables políticos, que han diseñado una política penitenciaria que ha permitido que el

asesino de una mujer trabajara en cocinas, y siguen insistiendo en las mismas políticas que provocan una escalada de violencia, también de violencia sexual, en el ámbito de las prisiones. Y la inseguridad de los trabajadores penitenciarios es cada vez más insoportable.

Miren, también se ha producido una reducción de plazas del personal de vigilancia. Según manifiestan los sindicatos, en los últimos seis años, de ciento seis plazas de personal de vigilancia penitenciaria.

En fin, la situación de las prisiones hace mucho tiempo que se prolonga y urge un plan de choque para atajar de una vez por todas estas agresiones en las cárceles catalanas.

Y por eso hemos presentado esta propuesta de resolución que tiene tres puntos. Por una parte, que se exija una revisión urgente de las políticas penitenciarias para garantizar la seguridad de los funcionarios penitenciarios, porque la prioridad del Departament ha de ser la de proteger a quienes nos protegen.

En segundo lugar, realizar un informe desde la Secretaria de Mesures Penals i Reinserció i Atenció a la Víctima sobre el aumento de las agresiones y, especialmente, sobre las agresiones sexuales graves a funcionarias penitenciarias. Miren, también habría que saber por qué el Centre Penitenciari de Joves es de los más inadaptados y más violentos en el sistema penitenciario de Cataluña.

Y, en tercer lugar, solicitar también desde el Departamento a la Secretaria de Mesures Penals i Reinserció i Atenció a la Víctima la implementación de medidas urgentes correctivas que garanticen que no vuelva a producirse un episodio como el que, tristemente, tuvimos que vivir con el asesinato, el 13 de marzo del año pasado, y una funcionaria de presiones en el Centro Penitenciario de Mas Enric.

Muchísimas gracias.

El vicepresidente

Gràcies. Ara és el torn dels grups parlamentaris. Començaria el Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Jean Abella.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, vicepresident. Avui VOX ens porta una proposta de suposada protecció als funcionaris i personal dels serveis penitenciaris contra les agressions i, especialment, contra les agressions sexuals greus.

A vostès no els preocupa en absolut la seguretat ni dels funcionaris ni dels treballadors penitenciaris ni dels propis interns, tot al contrari, l'extrema dreta i a VOX viuen de fer grans conflictes, però a l'hora de la veritat no aporten mai cap solució. I les dades no són bones.

I a grans trets, perquè només tenim tres minuts, per treballar amb seguretat, des de Junts per Catalunya considerem que cal aplicar tres mesures urgents. D'una banda, adaptar les presons, perquè moltes estan envellides i tenen dificultats i dèficits de seguretat, doncs perquè siguin més segures per tothom, insisteixo, per tothom.

En segon lloc, reconèixer la jubilació anticipada dels funcionaris de presons, que en aquest sentit la consellera Ciuró ja ho va deixar signat i, és més, genera un gran consens en aquesta cambra.

I en tercer lloc, que els funcionaris de presó i els propis treballadors penitenciaris tinguin la condició d'agents de l'autoritat per treballar, com deia, amb seguretat.

I aquesta proposta ha estat defensada abastament per Junts, tant aquí com a Madrid.

I la prova viva que VOX viu de fer grans els problemes, però no forma part de la solució, és, justament, aquesta proposta. Necessitem que els funcionaris de presons tinguin la condició d'agents de l'autoritat com més aviat millor.

I en aquesta línia, el Partit Socialista ha presentat una llei per tal que hi puguin accedir. I aquesta llei es tramitarà per lectura única. Sap gràcies a qui? A Junts per Catalunya, que vam ser l'únic partit, a banda del proponent, que hi va votar a favor. Perquè entenem que és un tema urgent.

I on era VOX? Doncs VOX estava votant en contra d'accelerar la tramitació d'aquesta llei, al costat d'Esquerra, de la CUP, de Comuns i de tots els grups parlamentaris perquè, insisteixo, només Junts hi va votar a favor. I no VOX, un diputat qualsevol que passava per la Junta de Portaveus, no. Va ser vostè, senyor Macián, el que va aixecar la mà per dir que no es tramités per lectura única.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra i té la paraula la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, vicepresident. D'aquells que neguen la violència masclista, cap lliçó. Des d'Esquerra Republicana votarem en contra.

Gràcies.

El vicepresident

D'acord. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, vicepresidente. Nosotros votaremos a favor porque es verdad que los funcionarios de prisiones sufren o tienen un escenario muy complicado y la violencia dentro de las prisiones es una realidad.

Entre agresiones consumadas y no consumadas, en el año 23 hubo más de mil, en el año 24 hubo más de mil y, en agresiones consumadas, más de 550, que son muchas más que en el resto de toda España en todo su conjunto. Por tanto, el problema existe.

Y que haya agresiones sexuales a funcionarios y trabajadores de prisiones también es una realidad. También más de veinte en el año 24.

Se ha comentado el caso de Lledoners, donde un preso enseñó sus genitales a una trabajadora de prisiones y compartió luego el mismo espacio durante todo el día. Fallan los protocolos –fallan los protocolos. Esa persona, ese trabajador, al final, ¿qué padeció? Pues indefensión de la Administración ante un acoso sexual. I eso es así. Y, por lo tanto, fallan los protocolos.

Y es una realidad que dentro de las prisiones los trabajadores, funcionarios o no, dentro de los recintos penitenciarios tienen una cierta indefensión. Y eso es una realidad. Y, por tanto, nosotros vamos a votar a favor.

¿Pero que ser agentes de la autoridad les puede ayudar? Sí, pero todos, todos los trabajadores que están dentro del centro penitenciario, no solo los internos, no solo los funcionarios, sino todos los trabajadores que trabajan en ese momento para la Administración en los centros penitenciarios. Porque en el caso de Núria López, asesinada por un preso, no estaría cubierta bajo la ley que ustedes quieren tramitar.

Por tanto, votaremos a favor, teniendo en cuenta que es una realidad que los funcionarios de prisiones necesitan mayor protección por parte de la Administración.

El vicepresidente

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresident. Efectivament, aquesta moció, la manera en què es planteja i des d'on es diu, és una nova mostra, diguem, d'un exercici del que ens té acostumats l'extrema dreta.

Dit això, efectivament, cal prendre mesures efectives per garantir la seguretat dels funcionaris i funcionàries públiques de presó, les treballadores a nivell penitenciari i de tota mena, igual que també per garantir la seguretat dels interns i les internes.

En aquest sentit, sí que fer una reflexió a la que ja m'avanço, no?, ja que s'ha anat plantejant, el futur debat que tindrem. A vegades hi ha qui pensa que el fet de considerar els agents, els funcionaris i funcionàries de presó, és la solució per als seus problemes de seguretat. Deixeu que ho dubtem i, efectivament, tindrem un debat ampli, en el qual ja avancem que pensem que no és la solució i que, fins i tot, pot agreujar determinades situacions de tensió al futur.

I, en tot cas, s'han d'explorar maneres, fórmules per garantir les millors condicions laborals. S'han d'explorar fórmules que ja existeixen en altres països per millorar la seguretat de les persones treballadores de les presons i el camí no necessàriament...

...va per aquesta via. En tot cas, és un debat que ja tindrem.

I, efectivament, aquesta proposta de resolució votarem plenament en contra, al mateix temps que, un cop més, plantegem que estem en contra de qualsevol tipus de violència masclista.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I, finalment, és el torn de la diputada Maria Pilar Castillejo Medina, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies. La CUP votarem en contra d'aquesta proposta de resolució perquè entenem que instrumentalitza situacions complexes amb una visió volgudament esbiaixada, que no aborda el conjunt de la problemàtica.

Nosaltres ja som conscients que el problema existeix, no és que el neguem, el problema existeix, però ha d'incloure tota la població dels centres penitenciaris, treballadors, interns, si realment se li vol donar una solució.

El vicepresident

No s'han presentat esmenes, per tant, procedirem... *(Veus de fons.)* Disculpeu. El pobre grup del govern... *(El vicepresidentriu. Veus de fons.)*

Bé, excuseu aquest diputat que no té cap predisposició. *(Veus de fons.)* Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista.

Antoni Poyato Rodríguez

Senyor Macián, amb tot el respecte, però escoltar-lo a vostè és com escoltar una lectura pública de *El caso*.

Des del nostre grup volem expressar el nostre rebuig frontal a aquesta proposta presentada pel Grup de VOX. Una proposta que, un cop més, el que vol és instrumentalitzar el dolor, banalitza la política pública per convertir-la en un artefacte de confrontació, de por i de simplificació.

I començo pel primer punt. Quan VOX exigeix una revisió urgent de les polítiques penitenciàries, en realitat no està buscant protegir els treballadors ni millorar el sistema, sinó imposar un model regressiu, autoritari i una mica desconnectat del que

és la realitat catalana. A Catalunya tenim un sistema penitenciari que està reconegut per una aposta per la reinserció, per la professionalització, per la modernització de les infraestructures i també per la seguretat del seu personal. Aquest és un model que no només funciona, sinó que està en contínua evolució i s'ha reforçat, recentment, amb l'acord de la Mesa sectorial de 2024-2027. Demanar una revisió generalitzada del sistema, com si estigués abandonat, és faltar a la veritat.

En relació al segon punt, sorprèn que VOX reclami informes sobre agressions penitenciàries quan aquesta informació és pública, és regular i és transparent.

Darrere d'aquesta petició que sembla ser tècnica, s'amaga una altra voluntat, que és alimentar la desconfiança i qüestionar la gestió pública amb finalitats propagandístiques. Vostès no volen dades, el que volen són titulars. No volen millorar res, sinó amplificar una sensació de caos.

I finalment, i és el cas que a mi particularment més mal em fa, és el cas de la treballadora Núria López. Volem començar, novament, expressant el nostre respecte més absolut i el nostre condol a la família, als amics, als companys, però també volem deixar clar que no tot s'hi val i no és acceptable utilitzar la tragèdia com una eina per fer política de baixa qualitat. La resposta institucional en aquest cas ha estat clara, ràpida i ferma.

I en el mateix acord de la Mesa sectorial s'incorporen mesures específiques en matèria de seguretat, prevenció i seguiment. No calen proclames apocalíptiques, el que cal és responsabilitat, i nosaltres aquesta responsabilitat l'estem exercint.

Des del nostre grup reiterem el compromís amb un model penitenciari digne, segur i respectuós amb els drets humans. Un model que protegeix els seus professionals sense renunciar a la seva vocació de servei públic i reinserció social.

I els hi vull dir prou, prou d'utilitzar el dolor aliè per fer populisme, prou de sembrar por per desgastar les institucions i prou de desprestigiar l'esforç de tants treballadors públics.

Rebutgem aquesta proposta no només perquè és innecessària, sinó perquè és irresponsable. I defensem amb rigor i amb convicció un model penitenciari que posa les persones, tant professionals com interns, al centre.

I ja acabo. Només vull dir una cosa, VOX no vol protegir, VOX el que vol és dividir.
Gràcies.

El vicepresident

Li reitero les meves disculpes, eh?, diputat Poyato.

Ara sí, no hi ha hagut esmenes, per tant, procedim directament a la votació. Per tant, no hi ha petició de votació separada de cap punt, amb la qual cosa procedim a la votació de tota la proposta de resolució en la seva integritat.

Vots a favor?

El Grup Parlamentari de VOX i el Grup Parlamentari del Partit Popular, 3 vots.

Vots en contra?

Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, Grup Parlamentari de Comuns, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari Socialista.

Amb la qual cosa decau aquesta proposta de resolució amb 14 vots en contra i 3 vots a favor. Rebutjada.

Moltes gràcies.

Proposta de resolució sobre la creació d'un grup de treball sobre el millorament del sistema penitenciari

251-00001/15

I ara procedim a l'últim punt de l'ordre del dia, que és aquesta proposta de resolució sobre la creació d'un grup de treball sobre el millorament del sistema penitenciari. És una proposta conjunta del Grup Parlamentari d'Esquerra, dels Comuns i de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Per tant, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra, té la paraula la seva portaveu, la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Moltes gràcies, vicepresident. El que fem avui, conjuntament, Esquerra Republicana, el Grup dels Comuns i CUP, és un tema que per nosaltres és bàsic, no?, i, de fet, ha sortit en el debat de fa un moment, que és el sistema penitenciari català. I hem escoltat, no?, intervencions de diputats i diputades que es preocupen i que volen vetllar per millorar aquest sistema penitenciari.

Per tant, ara tenim l'oportunitat de fer-ho amb la proposta de resolució que nosaltres presentem, que el que proposem és la creació d'un grup de treball, precisament per millorar el nostre sistema penitenciari.

Hi ha molts reptes i en aquesta comissió hem pogut visitar centres penitenciaris, hem pogut escoltar molts compareixents amb diferents perspectives i creiem que és important poder fer aquest grup de treball per analitzar moltes qüestions, com serien contencions mecàniques, com estan els centres penitenciaris, salut mental... Però també considerem que Catalunya, que tenim competència exclusiva en aquesta matèria, que de fet fa un any es va impulsar i es va fer l'estratègia d'obertalitat penitenciària, és un bon moment perquè aquest Parlament pugui analitzar com s'estan duent a terme, com podem aplicar aquestes mesures, com aprofundir en el nostre model de reinserció i rehabilitació i, per tant, esperem que aquesta comissió doni suport a la creació per millorar el nostre sistema penitenciari.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el seu diputat, el portaveu Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresident. En primer lloc, volia dir que aquesta proposta de grup de treball és una proposta de grup de treball que el que fa és encomanar-nos a treballar més, a posar el focus en alguns dels elements claus que ens han ocupat en aquesta comissió i que també han ocupat en el debat públic a Catalunya.

En primer lloc, els suïcidis a presó. Hi ha un pla de xoc del Govern, però crec que tots els grups parlamentaris i tots els actors i tots els experts hem de posar de la nostra mà per tal de baixar la taxa a Catalunya. Aquest any va molt millor que l'any

passat, però és cert que l'any passat teníem una taxa de suïcidis que doblava la de l'Estat espanyol i la de la mitjana a la Unió Europea. Això crec que del que es tracta és de treballar en profunditat, per això els demanem el vot a favor.

També la situació de salut mental és una preocupació per tots i per totes les que estem aquí, hi estic absolutament convençut, com també per moltíssimes entitats de la societat civil, com també per les treballadores penitenciàries. És per això que els demanem el vot favorable per generar un grup de treball per entrar en profunditat i per poder treballar en aquestes qüestions.

Però és que, a més a més, aquest grup de treball el demanen dotze entitats de drets humans, tal i com es va plantejar. I, a més a més, jo, simplement, vull recordar la Moció 302/14 del Parlament de Catalunya, que es va votar el passat mes de febrer de l'any 2024, abans de les eleccions, abans que es convoquessin eleccions, on Partit Socialista de Catalunya, Junts per Catalunya, la CUP, Comuns i també Esquerra Republicana, o sigui, aquests cinc grups parlamentaris van donar suport a la generació d'aquest grup de treball. Aquesta moció es va aprovar.

Jo crec que, d'alguna manera, podem fer un salt qualitatiu. I és que tenim una problemàtica en relació a contencions, que és un dels temes que volem aportar per estudiar, perquè és que quan es planteja que es pot descendir o acabar amb aquesta institució, el que ens diuen vostès en moltes ocasions alguns grups parlamentaris és, i com ho podem fer? Bé, doncs és que resulta que a Itàlia s'han abolit, a França s'han disminuït molt, i el que volem en aquest grup parlamentari i pel que demanem el suport és, precisament, en aquest grup de treball és per poder portar experts internacionals que coneixen la matèria i millorar conjuntament.

I, en últim lloc, també en relació amb l'aïllament penitenciari, hem visitat centres penitenciaris, pensem que s'ha d'anar cap a un altre model. I, en aquest sentit, pensem que el poder estudiar altres models, el poder treballar amb experts i amb organismes internacionals ens podria ajudar a poder avançar en aquesta legislatura.

En aquest sentit, és per això que instem a tots els grups parlamentaris a votar a favor d'aquest grup de treball.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Marina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, només per complementar les explicacions que han donat els grups que també signàvem aquesta proposta. Creiem que és important abordar aquests temes, que veiem que són estructurals a les presons catalanes si les comparem amb la resta de l'Estat, amb dades que provenen d'estudis contrastats, no? Més de 2.500 contencions mecàniques en els darrers tres anys, que representen el setanta-dos per cent de totes les registrades a l'Estat.

I en temes de suïcidi, cada vida és important i sap greu parlar de xifres, però també les xifres que hi ha de suïcidi són alarmants a les presons catalanes quan les comparem amb la resta de l'Estat. També amb aquesta sobre representació de suïcidis entre dones internes, que creiem que cal analitzar.

I no només parlàvem d'aquestes urgències, perquè nosaltres també pensàvem que aquesta comissió havia de treballar molt sobre el medi obert, que és un model que és més eficaç, més humà, amb resultats contrastats, que afavoreix la reintegració social i redueix reincidència. I volíem analitzar, perquè aquest model ha d'avançar a un ritme encara més ràpid del que s'està tenint en aquest moment.

Volíem, volem, proposem, un grup plural, transversal, dins d'aquesta Comissió de Justícia, que poguessin participar tots els grups parlamentaris i, per tant, recollir totes les sensibilitats, però, sobretot, per escoltar l'expertesa, per contrastar models, per recollir bones pràctiques d'altres països europeus i, sobretot, per posar al centre la dignitat i drets humans de les persones privades de llibertat.

Gràcies, i esperem que ens voteu a favor de la proposta.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara és el torn de la resta de grups. En primer lloc, té la paraula el diputat Isaac Padrós, nom d'algú parlamentari de Junts per Catalunya.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Entenem el rerefons de la proposta de resolució que presenten, entenem les preocupacions, de fet les compartim, i Junts estem compromesos amb la defensa i el treball pels drets humans, el respecte als drets humans i, de fet, ja han sigut diverses les mesures que hem tirat endavant per tot plegat. I no només això, sinó que convidem a tots els grups a estudiar i a treballar tot això que plantegen en la mateixa Comissió de Justícia.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Partit Popular i té la paraula el diputat Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias. Nos presentan una propuesta d'un grup de treball sobre el millorament del sistema penitenciari, y nos dicen que es para un modelo más justo, humanitario, eficiente y respetuoso con los derechos humanos. Si el sistema no es justo, no es humanitario ni respetuoso con los derechos humanos, no hace falta una comisión, lo que tienen que hacer ustedes es coger los casos concretos y se van al juzgado de guardia. Para hacer esto no hace falta una comisión, se van al juzgado.

Y, claro, presentan una propuesta que, sí, podemos compartir que se ha de mejorar la situación de la población penitenciaria, evidentemente. En eso estaríamos de acuerdo. Pero hacen una propuesta totalmente sectaria, porque ¿ustedes hablan de mejorar el entorno laboral y la seguridad de los funcionarios y trabajadores de prisiones en esta propuesta? No. ¿Qué pasa con aquellos más de 550 funcionarios de prisiones que han sido agredidos durante el año 2024? ¿Eso les preocupa o no les preocupa?

Claro, crear una comisión en la cual se deja la sospecha de que en las prisiones de Cataluña hay torturas o hay vejaciones, sin tener en cuenta las agresiones o las condiciones laborales de los funcionarios, no funcionarios, de todos los trabajadores de los centros penitenciarios de Cataluña, claro, la propuesta les queda coja.

Y, perdónenme, lo que tampoco vamos a consentir es crear una comisión para que vengan entidades a poner a parir a los trabajadores de prisiones y vengan entidades

a insultar el trabajo, sean laborales o funcionarios, de los trabajadores de prisiones, no estamos dispuestos a consentirlo.

Poner en tela de juicio la profesionalidad por parte de entidades que los acusan de torturadores, de maltratadores...

Fitxer 12

...y luego no hacen nada, o sea, no ganan ningún juicio ni se van al juzgado de guardia, no estamos dispuestos a ser cómplices de este hecho.

Por lo tanto, votaremos en contra porque encontramos que es una propuesta sectaria, que solo mira hacia un lado con una intención que entendemos que no es positiva porque deja en mala situación a los funcionarios de prisiones-.

¿Que podríamos coincidir en que puede haber elementos de mejora en la condición del hábito o del escenario o de los recintos para la población reclusa? Bueno, pues trabajemos, pero también hacia la otra dirección, que ustedes siempre se olvidan.

Y no, y repito y acabo, no vamos a ser cómplices de traer más entidades que se dedican continuamente a poner en tela el juicio la profesionalidad de los funcionarios de prisiones y a insultarlos constantemente en llamarlos torturadores.

El vicepresidente

Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula el diputat Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente. Miren, Esquerra, los Comunes y la CUP nos presentan una propuesta para crear un grupo de trabajo sobre la mejora del sistema penitenciario que es una tomadura de pelo.

Su propuesta demuestra que viven ustedes en Matrix, que desconocen por completo el sistema penitenciario y la realidad de las prisiones y que su propuesta no es más que otro intento de imponer su agenda ideológica, que es la que les marca Iñaki Rivera, por cierto.

Miren, su propuesta de mejora del sistema penitenciario se dedica solo a insinuar que los funcionarios de prisiones practican contenciones mecánicas gratuitas, es

decir, de más, cuando las que se practican son las mínimas imprescindibles como medida coercitiva de última ratio, que es lo que se produce y está sucediendo en Cataluña.

Mire, ya va siendo hora de que escuchemos más a los funcionarios de prisiones, que tienen vocación de servicio público, que a las falsas ONGs y a los *lobbys* como Iridia, como el señor Iñaki Rivera, que se dedican a acosar y a llamar torturadores a nuestros funcionarios de prisiones.

También vuelven ustedes a insistir en la estrategia de la obertalitat y, miren, no puede ser la solución, jamás puede ser la solución a la violencia y a la saturación en los centros penitenciarios soltar criminales sin reformar a las calles, que es lo que está pasando, porque luego sucede lo que pasa con el violador de Igualada. Y, claro, cuando ustedes deciden otorgar terceros grados a criminales sin reformar, desde luego hay familias que lloran porque han agredido inhumanamente a su hija en la calle. Estas son las consecuencias de sus políticas.

¿Quieren ustedes mejorar el sistema penitenciario? Si esto es una burla, su propuesta es una auténtica burla. Ni una sola palabra sobre cómo reducir las agresiones a los funcionarios de prisiones. ¿Se pretende mejorar el sistema penitenciario y no hablan de este problema? ¿Ni una sola palabra? ¿Con números de récord en funcionarios de prisiones agredidos?

Desde luego, a mí permítanme que les diga, pero muestran ustedes tal nivel de desprecio por el trabajo penitenciario, tan poca empatía con los trabajadores penitenciarios, que, a mí, desde luego, me causa vergüenza ajena.

Ni una sola palabra sobre cómo evitar infracciones penitenciarias graves. ¿Saben ustedes que en 2024 ha habido 846 móviles decomisados en las cárceles catalanas? ¿Saben ustedes que se ha intervenido veintitrés kilos de droga en las cárceles catalanas en 2024? Ni una sola palabra sobre esta cuestión. ¿Y pretenden ustedes mejorar el sistema penitenciario?

Ni una sola palabra sobre las necesidades formativas de los funcionarios de prisiones. Ni una sola palabra sobre el aumento de plantilla. Ni una sola palabra sobre el reconocimiento de la condición de agentes de la autoridad a los funcionarios de prisiones.

Por cierto, señora Abella, el 20 de marzo del 24, presentamos una proposición de ley de modificación de la Ley Orgánica 1/79 en este sentido. ¿Saben dónde estaba Junts? Comiendo mejillones en Waterloo.

Y, mire, yo les digo que han perdido todos la cabeza, ¿eh?, para convertir las cárceles en esplais, que es a lo que quieren llegar ustedes con esta propuesta.

Mire, la primera prioridad debería ser, en cualquier gobierno, en cualquier administración, en cualquier parlamento, en cualquier comisión de justicia, proteger a quienes nos protegen –proteger a quienes nos protegen. En su propuesta, ni una sola palabra sobre los funcionarios de prisiones.

Ustedes se dedican a hablar de trato humanitario, comprensión, empatía y delicadeza con los presos, los delincuentes y con cualquiera que se pite las normas jurídicas. Ahora, eso sí, cuando hablamos de intentar un poco de humanidad y comprensión con los trabajadores penitenciarios, se les acaba a ustedes la comprensión y la empatía.

Vamos a votar, por supuestísimo, que no a esta propuesta de resolución.

Muchas gracias.

El vicepresidente

I ara tancarem aquest torn amb la diputada Lúdia Ferré, en nom del Grup Parlamentari Socialista Units per Avançar.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresident. Des del nostre grup parlamentari no contemplem, en este moment, la creació d'un grup de treball per millorar el sistema penitenciari.

Pensem que el nostre sistema ja disposa d'un entramat sòlid i rigorós de mecanismes de control i millora de sistemes penitenciaris. Comptem amb òrgans independents i reconeguts, com el Comitè Europeu per la Prevenció de la Tortura i les Penes o Tractes Inhumans o Degradants, antigament nomenat Comitè per la Prevenció de la Tortura, el Defensor del Pueblo, el Síndic de Greuges... Bé, tot són institucions, en definitiva, que vetllen pel bon funcionament de l'Administració de

Justícia. I tot això per no parlar del control que també exerceix tant els jutjats com la fiscalia, no?

Jo crec que hi ha una activitat contínua de supervisió. S'emeten informes, recomanacions i, sobretot, aquests informes tenen la legitimitat i l'experiència i estes persones i estos organismes per detectar i corregir possibles disfuncions.

Pensem que crear un grup de treball suposaria en este moment una duplicació d'esforços, podria arribar, inclús, a generar confusió i es podria entendre com una invasió de competències dels òrgans de controls administratius judicials europeus que operen en l'àmbit penitenciari.

Per tant, compartim esta necessitat de millora contínua, no sols en el sistema penitenciari, sinó de qualsevol servei públic i, per aquest motiu, al Departament ja saben vostès que és un tema que ocupa i preocupa i, de fet, s'hi està treballant i crec que ja ha quedat clar que és una prioritat del Govern, eh? I una mostra és totes les comissions de justícia que ha vingut i ha comparegut gent aquí a explicar tot el que s'està treballant. Per tant, no donarem suport a la creació d'aquest grup de treball.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara procediríem a la votació d'aquesta proposta... *(Veus de fons.)*

Jeannine Abella i Chica

Sí, vicepresident, per al·lusions que no formaven part d'aquest debat, si em permet la paraula, deu segons.

El vicepresident

Trenta segons.

Jeannine Abella i Chica

Faré més ràpid. El dia 20 de març, justament, hi havia convocada la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica, juntament amb la Comissió de Feminismes, i aquesta diputada es va excusar perquè tenia un tema territorial a la demarcació de Lleida, en cap cas estava a Waterloo, cosa que tampoc seria estranya, però no defugim mai de les nostres obligacions com a diputats aquí al Parlament.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara sí, procedim a la votació d'aquesta proposta.

Vots a favor?

Del Grup Parlamentari d'Esquerra, del Grup Parlamentari dels Comuns i del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra.

Vots en contra?

Grup Parlamentari del Partit Popular, el Grup Parlamentari de VOX, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de Socialistes Units per Avançar.

Per tant, aquesta proposta queda rebutjada amb 5 vots a favor i 12 vots en contra.

I no havent-hi més punts, aixequem la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...